

CENTRE CATALÀ DE LUXEMBURG
LËTZEBUERGER KATALANENZENTRUM

INFORME

d'activitats

memòria 2025

Informe de actividades
memoria 2025

Rapport d'activités
mémoire 2025

2025: Seguimos trabajando

Queridas socias, socios y simpatizantes del Centre Català de Luxemburg:

Volvemos a encontrarnos para presentaros el resumen de las actividades de este 2025 y, aprovechando la ocasión, quiero haceros llegar unas palabras de agradecimiento sincero. Ha sido un año repleto de actividades, encuentros y momentos compartidos que han reforzado el sentimiento de comunidad y han dado continuidad a la tarea del Centre Català de Luxemburg.

El Centre es, por encima de todo, la suma de las personas que lo formáis. El resumen de actividades que acompaña a este texto es una buena muestra y recoge la diversidad y la vitalidad de todo lo que hemos compartido a lo largo del año. Las actividades que hemos completado este 2025 solo han sido posibles gracias a la participación activa de los socios y las socias: vuestra presencia, vuestras propuestas y vuestra implicación constante son lo que da sentido al proyecto y lo mantiene vivo.

Quiero destacar de manera muy especial el trabajo de la Junta. Detrás de cada actividad hay horas de preparación, coordinación y gestión, a menudo invisibles, que requieren constancia y compromiso. Los compañeros y las compañeras de la Junta dedican tiempo y esfuerzo de manera totalmente desinteresada, con la voluntad de hacer crecer el Centre y ofrecer una programación de calidad para todo el mundo. Sin este trabajo riguroso y generoso, no habría sido posible nada de lo que hemos logrado este año.

También quiero agradecer la colaboración de todas las personas voluntarias que, en momentos puntuales o de manera continuada, han brindado su apoyo a las distintas actividades. Estos gestos contribuyen de manera decisiva al buen funcionamiento del Centre.

Fruto de todo este trabajo colectivo, este año el Centre Català de Luxemburg ha sido galardonado con el premio de Casal Català de l'Any, que otorga el diario Exterior.cat. Recibimos este reconocimiento como un mérito compartido por todos los que hacéis posible el día a día de la entidad.

Este 2025 consolida un Centre activo, participativo y comprometido con la promoción de la cultura catalana y con su comunidad en Luxemburgo. Encaramos el futuro con confianza y con la voluntad de seguir trabajando juntos.

Gracias por vuestra confianza y por vuestra implicación.

Jordi Gairín i Fosas
Presidente del CCL

2025: Continuons à travailler

Chers membres et amis du Centre catalan de Luxembourg,

Nous nous retrouvons à nouveau pour vous présenter le résumé des activités de 2025 et, à cette occasion, je tiens à vous adresser quelques mots de sincère gratitude. Cette année a été riche en activités, en rencontres et en moments partagés qui ont renforcé le sentiment d'appartenance à une communauté et ont permis de poursuivre la mission du Centre catalan de Luxembourg.

Le Centre est avant tout la somme des personnes qui le composent. Le résumé des activités qui accompagne ce texte en est un bon exemple et reflète la diversité et la vitalité de tout ce que nous avons partagé tout au long de l'année. Les activités que nous avons menées à bien en 2025 n'ont été possibles que grâce à la participation active de nos membres : votre présence, vos propositions et votre implication constante sont ce qui donne tout son sens au projet et le maintient en vie.

Je tiens à souligner tout particulièrement le travail du Conseil d'administration. Derrière chaque activité se cachent des heures de préparation, de coordination et de gestion, souvent invisibles, qui exigent de la constance et de l'engagement. Les membres du conseil consacrent leur temps et leurs efforts de manière totalement désintéressée, avec la volonté de faire grandir le Centre et d'offrir une programmation de qualité pour tous. Sans ce travail rigoureux et généreux, rien de ce que nous avons accompli cette année n'aurait été possible.

Je tiens également à remercier tous les bénévoles qui, ponctuellement ou de manière continue, ont apporté leur soutien aux différentes activités. Ces gestes contribuent de manière décisive au bon fonctionnement du Centre.

Grâce à tout ce travail collectif, le Centre catalan de Luxembourg a reçu cette année le prix Casal Català de l'Any, décerné par le journal Exterior.cat. Nous considérons cette reconnaissance comme un mérite partagé par tous ceux qui rendent possible le fonctionnement quotidien de l'association.

Cette année 2025 consolide un Centre actif, participatif et engagé dans la promotion de la culture catalane et de sa communauté au Luxembourg. Nous abordons l'avenir avec confiance et avec la volonté de continuer à travailler ensemble.

Merci pour votre confiance et votre implication.

Jordi Gairín i Fosas
Président du CCL

2025: Seguim fent feina

Benvolgudes sòcies, socis i simpatitzants del Centre Català de Luxemburg,

Tornem a retrobar-nos per presentar-vos el resum de les activitats d'aquest 2025 i, aprofitant l'avinentsa, vull fer-vos arribar unes paraules d'agraïment sincer. Ha estat un any ple d'activitats, trobades i moments compartits que han reforçat el sentiment de comunitat i han donat continuïtat a la tasca del Centre Català de Luxemburg.

El Centre és, per damunt de tot, la suma de les persones que en formeu part. El resum d'activitats que acompanya aquest text n'és una bona mostra i recull la diversitat i la vitalitat de tot el que hem compartit al llarg de l'any. Les activitats que hem dut a terme aquest 2025 només han estat possibles gràcies a la participació activa dels socis i les sòcies: la vostra presència, les vostres propostes i la vostra implicació constant són el que dona sentit al projecte i el manté viu.

Vull destacar de manera molt especial la feina de la Junta. Darrere de cada activitat hi ha hores de preparació, coordinació i gestió, sovint invisibles, que requereixen constància i compromís. Els companys i les companyes de junta dediquen temps i esforç de manera totalment desinteressada, amb la voluntat de fer créixer el Centre i oferir una programació de qualitat per a tothom. Sense aquesta feina rigorosa i generosa, no hauria estat possible res del que hem fet aquest any.

També vull agrair la col·laboració de totes les persones voluntàries que, en moments puntuals o de manera continuada, han donat suport a les diferents activitats. Aquests gestos contribueixen de manera decisiva al bon funcionament del Centre.

Fruit de tot aquest treball col·lectiu, enguany el Centre Català de Luxemburg ha estat guardonat amb el premi de Casal Català de l'Any, atorgat pel diari Exterior.cat. Rebem aquest reconeixement com un mèrit compartit per tots els qui feu possible el dia a dia de l'entitat.

El 2025 consolida un Centre actiu, participatiu i compromès amb la promoció de la cultura catalana i amb la seva comunitat a Luxemburg. Encarem el futur amb confiança i amb la voluntat de continuar treballant plegats.

Gràcies per la vostra confiança i per la vostra implicació.

Jordi Gairín i Fosas
President del CCL

ESPLAI DEL CCL

► Activitat periòdica — Lycée Athénée

Durant la temporada 2025-2026, l'Esplai del Centre Català de Luxemburg ha continuat consolidant-se com una activitat essencial per a les famílies catalanoparlants de Luxemburg. Enguany, hem comptat amb un total de 25 inscrits, distribuïts en dos grups: un de petits, amb 15 nens i nenes d'entre 3 i 7 anys, i un de grans, amb 10 participants de 8 a 12 anys. Aquesta diversificació d'edats ens ha permès adaptar les activitats a les necessitats de cada grup, oferint una experiència més rica i dinàmica per a tots.

Les sessions de l'Esplai tenen lloc un dissabte al mes, amb l'horari establert de 14.30 a 16.00 hores. Aquest calendari ofereix una gran varietat d'activitats lúdiques i educatives que com cada any tenen com a objectiu fomentar el coneixement i l'ús de la llengua catalana entre els més petits.

Aquest any, hem mantingut la col·laboració amb el Lycée Athénée de Luxemburg, on continuem utilitzant les aules per dur a terme les nostres activitats. Aquesta ubicació ens permet disposar d'un espai ampli i adequat per a les necessitats del grup, amb una millor organització de les sessions.

Un dels canvis d'aquesta temporada ha estat la substitució de l'Ernest per la Martina com a monitora de suport. Voldríem aprofitar aquesta oportunitat per destacar i agrair a l'Ernest la seva dedicació i excel·lent feina de l'any passat. Gràcies al seu esforç i compromís, va aconseguir guanyar-se la confiança i estima de tots els nens, una tasca que va ser fonamental per al bon funcionament del grup.

La Carlota continua com a monitora principal del grup de petits, mentre que l'Eulàlia es fa càrrec del grup de grans. La Clara, com a segona monitora de suport, i tot l'equip, treballem conjuntament per garantir que cada nen rebi l'atenció i el seguiment necessaris.

En resum, aquest any hem continuat amb l'objectiu de fomentar la llengua i la cultura catalanes entre els més petits de Luxemburg, adaptant-nos als canvis i millorant l'experiència per a les famílies. Seguim amb il·lusió i compromís per continuar oferint un espai de qualitat per a tots els participants en el proper curs.

Durante la temporada 2025-2026, el Esplai del Centre Català de Luxemburg siguió consolidándose como una actividad esencial para las familias catalanohablantes de Luxemburgo. Este año, hemos contado con un total de 25 inscritos, distribuidos en dos grupos: uno de pequeños, con 15 niños y niñas de entre 3 y 7 años, y uno de mayores, con 10 participantes de 8 a 12 años. Esta diversificación nos ha permitido adaptar las actividades a las necesidades de cada grupo, ofreciendo una experiencia más rica y dinámica para todos.

Las sesiones del Esplai, diez en total, tienen lugar un sábado al mes, con el horario establecido de las 14.30 a las 16.00 horas. El calendario ofrece una gran variedad de actividades lúdicas y educativas que, como cada año, tienen como objetivo fomentar el conocimiento y el uso de la lengua catalana entre los más pequeños.

Este año, hemos mantenido la colaboración con el Lycée Athénée de Luxemburgo, cuyas aulas seguimos utilizando para llevar a cabo nuestras actividades. Esta ubicación nos permite disponer de un espacio amplio y adecuado para las necesidades del grupo, con una mejor organización de las sesiones.

Uno de los cambios de esta temporada ha sido la sustitución de Ernest por Martina como monitora de apoyo. Queríamos aprovechar esta oportunidad para destacar y agradecer a Ernest su dedicación y excelente trabajo del año pasado. Gracias a su esfuerzo y compromiso, consiguió ganarse la confianza y el aprecio de todos los niños, una tarea que fue fundamental para el buen funcionamiento del grupo.

Carlota sigue como monitora principal del grupo de pequeños, mientras que Eulàlia se encarga del grupo de mayores. Clara, como segunda monitora de apoyo, y todo el equipo trabajamos conjuntamente a fin de garantizar que cada niño reciba la atención necesaria.

En resumen, este año hemos continuado con el objetivo de fomentar la lengua y la cultura catalanas entre los más pequeños de Luxemburgo, adaptándonos a los cambios y mejorando la experiencia para las familias. Seguimos con ilusión y compromiso para continuar ofreciendo un espacio de calidad para todos los participantes en el próximo curso.

Au cours de la saison 2025-2026, l'Espai du Centre Català de Luxembourg a continué à s'imposer comme une activité essentielle pour les familles catalanophones du Luxembourg. Cette année, nous avons compté un total de 25 inscrits, répartis en deux groupes : un groupe de petits, avec 15 enfants âgés de 3 à 7 ans, et un groupe de grands, avec 10 participants âgés de 8 à 12 ans. Cette diversification nous a permis d'adapter les activités aux besoins de chaque groupe, offrant ainsi une expérience plus riche et plus dynamique pour tous.

Les sessions de l'Espai, dix en total, ont lieu un samedi par mois, de 14h30 à 16h00. Le calendrier permet de proposer une grande variété d'activités ludiques et éducatives qui, comme chaque année, ont pour objectif de promouvoir la connaissance et l'utilisation de la langue catalane auprès des plus jeunes.

Cette année, nous avons poursuivi notre collaboration avec le Lycée Athénée de Luxembourg, dont nous continuons à utiliser les salles pour mener à bien nos activités. Cet emplacement nous permet de disposer d'un espace spacieux et adapté aux besoins du groupe,

avec une meilleure organisation des sessions.

L'un des changements de cette saison a été le fait que Martina a remplacé Ernest en tant que monitrice de soutien. Nous aimerions profiter de cette occasion pour remercier Ernest pour son dévouement et son excellent travail au cours de l'année dernière. Grâce à ses efforts et à son engagement, il a su gagner la confiance et l'affection de tous les enfants, une tâche qui a été fondamentale pour le bon fonctionnement du groupe.

Carlota reste la monitrice principale du groupe des petits, tandis qu'Eulàlia s'occupe du groupe des grands. Clara, en tant que deuxième monitrice adjointe, et toute l'équipe travaillons ensemble afin de garantir que chaque enfant reçoive l'attention nécessaire.

Cette année, donc, nous avons poursuivi notre objectif de promouvoir la langue et la culture catalanes auprès des plus jeunes au Luxembourg, en nous adaptant aux changements et en améliorant l'expérience des familles. Nous continuerons avec enthousiasme et engagement à offrir un espace de qualité à tous les participants pour la prochaine année scolaire.

a partir de 3 anys

l'Espai

DATES 2025/2026:
 27 setembre 2025
 25 octubre 2025
 22 novembre 2025
 10 gener 2026
 31 gener 2026
 28 febrer 2026
 14 març 2026
 18 abril 2026
 16 maig 2026
 13 juny 2026

HORARI:
 14h30 a 16h

ON:
Lycée Athénée Luxembourg
 24 Bd Pierre Dupong
 1430 Hollerich, Luxemburg

ASSEMBLEA GENERAL

► 26/01/2025 — Local del CCL

Continuant amb els bons costums, vam celebrar l'assemblea general el darrer diumenge de gener i el vam acompanyar amb un *brunch*. De fet, a les deu vam començar amb l'àpat per poder-nos centrar després en l'assemblea amb tota tranquil·litat. Val a dir que el *brunch* va ser molt apreciat.

Pel que fa a l'assemblea, vam reunir uns vint-i-cinc assistents (a més de l'expresident Mateu Turró, que va seguir la trobada a través de Zoom). Hi vam presentar el resum i els comptes de l'any 2024, els comptes del 2025 i les activitats previstes (especialment

l'Esplai i el Cicle de Cinema). També hi vam presentar una proposta de renovació del mobiliari del local i els resultats d'una anàlisi dels socis i els d'una enquesta entre socis i simpatitzants. Cal destacar que es van aprovar els comptes i les propostes. El debat va ser animat i va continuar un cop acabada la part «formal» de l'assemblea.

Volem agrair una vegada més la participació activa en aquesta assemblea, que ens ajuda i ens anima a tirar endavant.

Continuando con las buenas costumbres, celebramos la asamblea general el último domingo de enero y la acompañamos con un brunch. De hecho, a las diez empezamos con la comida para podernos centrar después en la asamblea con toda tranquilidad. Justo es decir que dicho brunch fue muy apreciado.

En cuanto a la asamblea, reunimos a unos veinticinco asistentes (además del expresidente Mateu Turró, que siguió la asamblea a través de Zoom). Presentamos el resumen y las cuentas del año 2024, las cuentas del 2025 y las actividades previstas. También presentamos una propuesta de renovación del mobiliario del local y los resultados de un análisis de los socios y simpatizantes. Cabe destacar que se aprobaron las cuentas y las propuestas. El debate fue animado y continuó una vez acabada la parte «formal» de la asamblea.

Queremos agradecer una vez más la participación activa en esta asamblea, que nos ayuda y nos anima a seguir adelante.

Poursuivant nos bonnes habitudes, nous avons tenu notre assemblée générale le dernier dimanche de janvier et l'avons accompagnée d'un brunch. En fait, nous avons commencé par ce repas à dix heures pour pouvoir ensuite nous concentrer sur l'assemblée en toute tranquillité. On doit dire que le brunch a été très apprécié.

L'assemblée a réuni environ vingt-cinq personnes (plus l'ancien président Mateu Turró, qui a suivi la rencontre via Zoom). Nous avons présenté une synthèse et les comptes de 2024, les comptes pour 2025 et

les activités prévues. Nous avons également présenté une proposition de rénovation du mobilier des locaux et les résultats d'une analyse de nos membres et les résultats d'une enquête auprès des membres et sympathisants. Il est à noter que les comptes et les propositions ont été approuvés. Le débat a été animé et s'est poursuivi après la partie « formelle » de la réunion.

Nous tenons à vous remercier encore une fois pour votre participation active à cette assemblée, ce qui nous aide et nous encourage à continuer.

CONTA-CONTES *BEN PETITS* *I ATREVITS*

► 2/02/2025 — Local del CCL

Diumenge 2 de febrer, la Carla Vallès ens va visitar a Luxemburg per presentar-nos el seu espectacle de contes catalans. La Carla es va transformar en la Cata Contacontes, va muntar el seu *kamishibai* (petit teatre d'imatges) i va omplir el local del Centre d'històries sorprenents i personatges fantàstics.

Amb la seva veu, la seva expressivitat i la constant interacció amb el públic, va captivar petits i grans des del primer moment. Recordem amb especial estima els contes dels Minairons i d'en Patufet, que no van deixar ningú indiferent i van provocar rialles i complicitat.

Nens i nenes de totes les edats omplien la sala i, tot i que a fora feia un fred ben hivernal, dins del local vam gaudir d'un ambient càlid i acollidor. Va ser una activitat entranyable que ens va fer viatjar a través dels contes i compartir una estona especial en comunitat.

El domingo 2 de febrero, Carla Vallès nos visitó en Luxemburgo para presentarnos su espectáculo de cuentos catalanes. Carla se transformó en Cata Contacontes, montó su kamishibai (pequeño teatro de imágenes) y llenó el local del Centro de historias sorprendentes y personajes fantásticos.

Con su voz, su expresividad y la constante interacción con el público, cautivó a pequeños y grandes desde el primer momento. Recordamos con especial estima los cuentos de los Minairons y de Patufet, que no dejaron a nadie indiferente, y provocaron risas y complicitad.

Niños y niñas de todas las edades llenaban la sala y, a pesar de que fuera hacía un frío invernal, dentro del local disfrutamos de un ambiente cálido y acogedor. Fue una actividad entrañable que nos hizo viajar a través de los cuentos y compartir un rato especial en comunidad.

Dimanche 2 février, Carla Vallès nous a rendu visite à Luxembourg pour nous présenter son spectacle de contes catalans. Carla s'est transformée en Cata Contacontes, a monté son kamishibai (petit théâtre d'images) et a rempli notre salle d'histoires étonnantes et des personnages fantastiques.

Avec sa voix, son expressivité et son interaction constante avec le public, il a captivé petits et grands dès le début. Nous nous souvenons particulièrement des contes des Minairons et de Patufet, qui n'ont laissé personne indifférent et ont provoqué des rires et de la complicité.

Les enfants de tous âges remplissaient la salle et, bien qu'à l'extérieur, il faisait un froid hivernal, à l'intérieur, nous avons profité d'une ambiance chaleureuse et accueillante. Ce fut une activité intime qui nous a fait voyager à travers les contes et partager un moment spécial en communauté.

CONFERÈNCIA SOBRE LA POLÍTICA EXTERIOR DE LA U.E.

► 5/02/2025 — Local del CCL

Par une froide nuit de janvier, nous nous sommes retrouvés pour essayer d'y voir clair dans un panorama mondial aussi brumeux que les rues de Luxembourg à cette heure. Jordi Solé, ancien député européen, professeur d'université et consultant en projets internationaux, nous y a aidés. Le paysage qu'il nous a dépeint n'incitait pas à l'optimisme : une situation difficile, où tout vacille, où les concepts de démocratie et de droit international s'érodent, où le commerce et la technologie sont des armes et où de plus en plus de pays se dotent de vraies armes.

Et pourtant, en regardant tout cela avec clarté et profondeur, il a trouvé des éléments pour ne pas désespérer. Par exemple, l'Union européenne. Bien qu'elle travaille avec une politique étrangère conçue pour un monde en paix, elle a le potentiel d'être la voix de la raison. M. Solé a également rappelé un fait : historiquement, l'UE a fait des progrès en réponse aux crises... et aujourd'hui il y en a. Dans sa présentation, notre invité a également donné des idées sur ce que l'Union peut faire pour peser davantage sur la scène internationale. Avant tout, être pragmatique et rester fidèle à ses valeurs.

Le public, composé d'une trentaine de personnes, s'est montré très attentif et a posé toutes sortes de questions sur les différents aspects de la situation mondiale. Faute de temps, la conversation s'est poursuivie autour d'un dîner, de manière plus informelle mais non moins éclairante.

Una nit freda de gener, ens vam trobar al local per intentar veure-hi clar dins un panorama mundial tan emboirat com els carrers de Luxemburg a aquelles hores. Ens hi va ajudar Jordi Solé, antic eurodiputat, professor universitari i consultor de projectes internacionals. El paisatge que ens va dibuixar no convidava a l'optimisme: una situació difícil, on tot trontolla, on els conceptes de democràcia i de Dret internacional estan erosionats, on el comerç i la tecnologia han esdevingut armes i cada cop més països es doten d'armes de veritat.

I, tanmateix, analitzant-ho tot amb claredat i profunditat, hi va trobar elements per a no desesperar-se. Per exemple, la Unió Europea. Si bé treballa amb una política exterior concebuda per a un món en pau, té potencial per ser la veu del seny, que necessitem més que mai. Solé va recordar també un fet: històricament la Unió ha avançat en resposta a crisis... i ara no es pot negar que n'hi hagi més d'una. En la seva exposició, el convidat també va donar idees de què pot fer la Unió per tenir més pes en l'esfera mundial. Sobretot, ser pragmàtica i mantenir-se fidel als seus valors.

El públic, una trentena de persones, va estar molt atent i va plantejar tota mena de preguntes sobre diferents aspectes de la situació mundial. A falta de més temps, la conversa va continuar durant el sopar d'una manera més informal però no menys interessant i aclaridora.

Una fría noche de enero, nos reunimos en nuestro local para intentar arrojar algo de luz en un panorama mundial con tanta niebla como en las calles de Luxemburgo a aquellas horas. Nos ayudó Jordi Solé, exeurodiputado, profesor universitario y consultor de proyectos internacionales. El paisaje que nos dibujó no invitaba al optimismo: una situación difícil, donde todo se tambalea, donde los conceptos de democracia y de Derecho internacional están erosionados, donde el comercio y la tecnología son armas y cada vez más países se dotan de armas de verdad.

Y, aun así, analizándolo todo con claridad y profundidad, encontró elementos para no desesperarse. Por ejemplo, la Unión Europea. Si bien esta trabaja con una política exterior concebida para un mundo en paz, tiene potencial para ser la voz de la razón. Solé recordó también un hecho: históricamente la Unión ha avanzado en respuesta a crisis... y ahora no se puede negar que haya más de una. En su exposición, nuestro invitado también dio ideas de qué puede hacer la Unión para tener más peso en la esfera mundial. Sobre todo, ser pragmática y mantenerse fiel a sus valores.

El público, unas treinta personas, estuvo muy atento y planteó todo tipo de preguntas sobre diferentes aspectos de la situación mundial. A falta de más tiempo, la conversación continuó durante la cena de una manera más informal pero no menos iluminadora.

XXXII CICLE DE CINEMA DEL CCL

► 7/02 - 9/02/2025 — Cinema Utopia

El 2024 va ser un bon any per al cinema català i això va permetre que el nou equip encarregat del Cicle (en Màrius i en Pablo, amb el suport de la Rosa, la responsable anterior) pogués triar entre títols més coneguts. Aquest va ser un dels motius que ens va permetre atreure més públic que altres anys. A més, la satisfacció va ser generalitzada: els comentaris de tothom van ser més que positius.

Vam començar un divendres de febrer, amb fred i una mica de neu, com mana la tradició, amb *Casa en flames*. Una sala gairebé plena va gaudir d'aquest drama amb moments còmics sobre una família benestant amb tota mena de problemes. Un dijous de febrer, també fred, vam tenir ocasió de conèixer millor l'Eugenio, l'emblemàtic còmic barceloní i català, gràcies a *Saben aquell*, la pel·lícula sobre els seus inicis. Un bon nombre d'assistents va apreciar la metamorfosi de l'actor David Verdaguer, més que convincent en el paper de l'humorista, i els matisos d'un personatge complex en una època convulsa.

La següent projecció va tenir lloc dijous 27 de febrer. La pel·lícula menys coneguda del nostre Cicle, *Valenciana*, va despertar prou curiositat i gairebé vam omplir la sala 4 del cinema Utopia.

Amb aquest film vam tornar a la dècada dels noranta al País Valencià, on van coincidir tres elements: la política sense escrúpols, la ruta de discoteques (amb tot el que comporta) i un cas de crònica negra amb un profund impacte. Tot queda molt ben reflectit en la pel·lícula.

Arribats al març, vam programar el gran èxit (de públic i premis) del cinema català recent: *El 47*. A més, vam comptar amb un convidat sorpresa: l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni. Es trobava per feina a Luxemburg i va tenir l'amabilitat de fer marrada camí de l'aeroport per adreçar-nos unes paraules abans d'iniciar la projecció. Aquesta vegada sí vam omplir la sala (fins i tot hi havia un parell de persones assegudes a les escales) amb una història que va aplaudir tothom. Les grans interpretacions d'Eduard Fernández i de Clara Segura, evidentment, hi van ajudar.

La darrera projecció, diumenge 9 de març, va ser *Mòmies*. Hi havia menys públic del que és habitual per al cinema infantil, segurament per culpa d'un dia primaveral, però els presents s'ho van passar molt bé amb les aventures de tres mòmies egípcies perdudes i confoses al Londres dels nostres dies.

El nuevo equipo responsable del Ciclo (Màrius y Pablo, con el respaldo de Rosa, la responsable anterior) pudo elegir para el Ciclo entre la buena cosecha de cine catalán de 2024, lo que permitió atraer a más público respecto a otros años. Además, la satisfacción fue generalizada: los comentarios de todo el mundo fueron más que positivos.

Empezamos un viernes de febrero, con frío y un poco de nieve, como manda la tradición, con Casa en flames. Una sala casi llena disfrutó de este drama con momentos cómicos sobre una familia acomodada con todo tipo de problemas. Un jueves de febrero, también frío, tuvimos ocasión de conocer mejor a Eugenio, el emblemático cómico barcelonés y catalán, gracias a Saben aquell, la película sobre sus inicios. Un buen número de asistentes apreció la metamorfosis del actor David Verdaguer, más que convincente en el papel del humorista, y los matices de un personaje complejo en una época convulsa.

La siguiente proyección tuvo lugar el jueves 27 de febrero. La película menos conocida de nuestro Ciclo, Valenciana, despertó suficiente curiosidad y casi llenamos la sala 4 del cine Utopía. Con este film volvimos a la década de los noventa en el País Valenciano, donde coincidieron tres elementos: una política sin escrúpulos, la ruta del bakalao y un caso de crónica negra con un profundo impacto. Todo queda muy bien reflejado en la película.

Llegados a marzo, programamos el gran éxito (de público y premios) del cine catalán reciente: *El 47*. Además, contamos con un invitado sorpresa: el alcalde de Barcelona, Jaume Collboni. Presente en Luxemburgo ejerciendo de alcalde, tuvo la gentileza de hacer un alto en su camino al aeropuerto para dirigirnos unas palabras antes de la proyección. Esta vez sí llenamos la sala, con una historia que aplaudió todo el mundo. Las grandes interpretaciones de Eduard Fernández y de Clara Segura, evidentemente, ayudaron.

La última cita, domingo 9 de marzo, la dedicamos a *Momias*. Tuvimos menos público de lo habitual para el cine infantil, seguramente por culpa de un día primaveral, pero los presentes se lo pasaron muy bien con las aventuras de tres momias egipcias perdidas y confundidas en el Londres de nuestros días.

En 2024 des films catalans excellents ont vu le jour, ce qui a permis à la nouvelle équipe responsable (Màrius et Pablo, avec le soutien de Rosa, la responsable précédente) de présenter un Cycle avec des titres remarquables et connus et, par conséquent, d'attirer un public plus nombreux que les années précédentes. De plus, la satisfaction a été générale : les commentaires ont été plus que positifs.

Nous avons commencé par un vendredi froid et enneigé de février, comme le veut la tradition, avec *Casa en flames*. Une salle presque comble a apprécié ce drame aux moments comiques sur une famille aisée aux prises avec toutes sortes de problèmes. Un jeudi de février, également froid, nous avons eu la chance de mieux connaître Eugenio, figure emblématique de Barcelone et de la Catalogne, grâce à *Saben aquell*, un film sur ses débuts. Un bon nombre de spectateurs ont apprécié la métamorphose de l'acteur David Verdaguer, plus que convaincant dans le rôle de l'humoriste, et les nuances d'un personnage complexe dans une période bouleversée.

La prochaine projection a eu lieu le jeudi 27 février. Le film le moins connu de notre Cycle, *Valenciana*, a

suscité suffisamment de curiosité pour presque remplir la salle 4 du cinéma Utopia. Avec ce film, nous sommes retournés dans les années 1990 au Pays valencien, où trois éléments ont coïncidé : une façon sans scrupules de faire la politique, l'éclosion des boîtes de nuit et un cas de chronique noire qui a eu un impact profond. Tout cela est très bien reflété dans le film.

En mars, nous avons programmé le grand succès du récent cinéma catalan : *El 47*. Nous avons eu également un invité inattendu : le maire de Barcelone, Jaume Collboni. Présent au Luxembourg, il a eu la gentillesse de s'arrêter sur le chemin de l'aéroport pour nous dire quelques mots avant la projection. Cette fois-ci, nous avons vraiment rempli la salle, avec une histoire que tous ont applaudi. Les excellentes prestations d'Eduard Fernández et de Clara Segura y ont évidemment contribué.

Le dernier rendez-vous, le dimanche 9 mars, était consacré aux *Sacrées Momies*. Le public était moins nombreux que d'habitude pour les films pour enfants, probablement en raison de la journée printanière, mais les présents ont passé un bon moment avec les aventures de trois momies égyptiennes perdues et désorientées dans le Londres de nos jours.

PROJECCIÓ DELS PREMIS VOC

► 12/03/2025 — Local del CCL

Per tercer any consecutiu, el Centre va acollir una nova edició del Festival Òmnium de Cinema, que reconeix i impulsa les millors produccions audiovisuals en català. Aquest any se celebrava simultàniament del 6 al 17 de març a 90 sales dels Països Catalans i, gràcies a la participació de la xarxa de casals catalans, comptava també amb projeccions a 35 ciutats arreu del món. Luxemburg no hi podia faltar.

Com en edicions anteriors, els curts que entraven en el concurs s'havien dividit en dues sessions. Els nostres socis, amics i també els alumnes de català que varen decidir quedar-se després de classe van poder gaudir d'una de les sessions que incloïa cinc magnífics treballs documentals i de ficció: *Blava terra*, *Demà*, *El mal d'Hèrcules*, *El parèntesi* i *Sushi*.

La vintena d'assistents vàrem coincidir a destacar la gran qualitat tècnica i artística de les produccions, i vàrem poder triar la nostra preferida en una votació que aquest cop es va fer per internet dins la pàgina del festival.

Una xerrada distesa entre els assistents un cop acabada la projecció dels curts va cloure un vespre de cinema diferent.

Por tercer año consecutivo, el Centre acogió una nueva edición del Festival Òmnium de Cine, que reconoce e impulsa las mejores producciones audiovisuales en catalán. Este año se celebraba simultáneamente del 6 al 17 de marzo en 90 salas de los Países Catalanes y, gracias a la participación de la red de comunidades catalanas, contó también con proyecciones en 35 ciudades de todo el mundo. Luxemburgo no podía faltar.

Al igual que en ediciones anteriores, los cortometrajes que entraban en el concurso se habían dividido en dos sesiones. Nuestros socios, amigos y también los alumnos de catalán que decidieron quedarse después de clase, pudimos disfrutar de una de las sesiones que incluía cinco magníficos trabajos documentales y de ficción: Blava terra, Demà, El mal d'Hèrcules, El parèntesi y Sushi.

La veintena de asistentes coincidimos en destacar la gran calidad técnica y artística de las producciones, y pudimos elegir nuestra preferida en una votación que esta vez se hizo por internet dentro de la página del festival.

Una charla distendida entre los asistentes una vez acabada la proyección de los cortos cerró una velada de cine diferente.

Pour la troisième année consécutive, le Centre a accueilli une nouvelle édition du Festival Òmnium de Cinéma, qui récompense et promeut les meilleures productions audiovisuelles en catalan. Cette année, il s'est déroulé simultanément du 6 au 17 mars dans 90 salles des Pays catalans et, grâce à la participation du réseau des communautés catalanes, il a également été projeté dans 35 villes à travers le monde. Le Luxembourg ne pouvait pas manquer à l'appel.

Comme lors des éditions précédentes, les courts-métrages en compétition ont été répartis en deux sessions. Nos membres, nos amis et les élèves de catalan qui ont décidé de rester après les cours ont pu profiter de l'une des sessions qui comprenait cinq magnifiques documentaires et fictions : *Blava terra*, *Demà*, *El mal d'Hèrcules*, *El parèntesi* et *Sushi*.

La vingtaine de participants ont tous souligné la grande qualité technique et artistique des productions, et nous avons pu choisir notre préféré lors d'un vote qui s'est cette fois-ci déroulé sur internet, sur la page du festival.

Une discussion détendue entre les participants à la fin de la projection des courts-métrages a clôturé cette soirée cinéma différente.

FESTIVAL DE LES MIGRACIONS I SALÓ DEL LLIBRE

► 15-16/03/2025 — LuxExpo

À la mi-mars, nous avons participé à une nouvelle édition, la 42ème, du Festival des migrations et du Salon du livre organisés par le CLAE. Nous y étions présents avec un stand dans le Salon, partagé avec le Círculo Antonio Machado, la revue Abril et, pour la première fois, une association polonaise. En plus de fournir des informations sur les activités du Centre, nous avons proposé à la vente un échantillon de la littérature catalane et en catalan la plus récente, ce qui a été bien accueilli par le public. Comme à d'autres occasions, nous avons profité de la vitrine du Salon pour présenter quelques nouvelles versions de notre livre désormais classique : *La llegenda de Sant Jordi*. Avec l'aranais-occitan, le finnois, le sarde et le tamazight, il est disponible désormais en trente-trois langues.

Il convient de noter que le nombre de visiteurs au festival et, par conséquent, à notre stand a été légèrement inférieur à celui des éditions précédentes. Néanmoins, ce fut une bonne occasion de connaître la diversité culturelle d'un pays comme le Luxembourg et, évidemment, d'y faire connaître la culture catalane.

Nous aimerions profiter de cette occasion pour remercier une fois de plus les bénévoles qui ont rendu possible la participation du CCL au Festival.

A mitjans de març vam participar en una nova edició, la 42a, del Festival de les Migracions i Saló del Llibre que organitza el CLAE. Hi vam ser presents amb una parada al Saló del Llibre, compartida amb el Círculo Machado, la revista Abril i, per primera vegada, una associació polonesa. A més d'informar sobre les activitats del Centre, hi vam posar a la venda una mostra de la literatura catalana i en català més recent, que va ser ben rebuda pel públic. Com en altres ocasions, vam aprofitar l'aparador del Saló per presentar algunes noves versions del nostre llibre ja clàssic: *La llegenda de Sant Jordi*. Amb l'amazic, l'aranès, el finlandès i el sard, vam arribar a les 33 llengües disponibles, que aviat és dit.

Cal comentar, tanmateix, que l'afluència, al Festival i, en conseqüència, al nostre estand, va ser lleument inferior a la d'edicions anteriors. De tota manera, va ser una bona ocasió de conèixer la diversitat cultural d'un país com Luxemburg i, evidentment, de fer visible la cultura catalana.

Aprofitem aquest espai per donar novament les gràcies als voluntaris que van fer possible la participació del CCL al Festival.

A mediados de marzo participamos en una nueva edición, la 42.ª, del Festival de las Migraciones y Salón del Libro que organiza el CLAE. Estuvimos presentes con un puesto en el Salón del Libro, compartido con el Círculo Antonio Machado, la revista Abril y, por primera vez, una asociación polaca. Además de informar sobre las actividades del Centre, pusimos a la venta una muestra de la literatura catalana y en catalán más reciente, que fue bien recibida por el público. Como en otras ocasiones, aprovechamos el escaparate del Salón para presentar algunas nuevas versiones de nuestro libro ya clásico: La llegenda de Sant Jordi. Con el aranés, el finlandés, el sardo y el tamazigt, llegamos a las treinta y tres lenguas disponibles.

Cabe señalar que la afluencia al Festival y, en consecuencia, a nuestro estand fue levemente inferior a la de ediciones anteriores. De todas maneras, fue una buena ocasión de conocer la diversidad cultural de un país como Luxemburgo y, evidentemente, de hacer visible la cultura catalana.

Aprovechamos este espacio para dar nuevamente las gracias a los voluntarios que hicieron posible la participación del CCL en el Festival.

CALÇOTADA I CONCERT DE DUMINGU

► 23/03/2024 — Sala de festes de la Fanfarre Keispelt-Meispelt

Amb la calçotada de 2025, ens vam superar. En tots els sentits.

Per començar, el temps va ser millor que el 2024. Veníem d'una setmana de sol fins a divendres seguida d'un dissabte plujós. Diumenge es va llevar núvol, però la pluja no va venir a fer la guitza.

Sobretot, vam superar el rècord de participants del 2023, amb un total de 345 endrapadors de calçots. En aquesta ocasió, vam comptar amb un proveïdor nou i vam obtenir la mateixa qualitat de sempre (no volem encetar una polèmica amb el Camp de Tarragona, però hem de deixar constància que els calçots d'enguany van venir de Ponent). L'ambient, amb tanta colla, era excel·lent i, una vegada més, l'organització, amb el suport de l'associació KREA, va funcionar perfectament i és de justícia agrair la feina dels calçotaires, l'equip de sala i la resta de voluntaris. Enguany vam acompanyar l'aperitiu amb algunes cançons del grup, Duminqu.

Ja havien vingut, el 2021, i el concert va tenir tan d'èxit que molta gent ens va demanar que tornessin i, finalment, vam complir. Evidentment, a ritme de rumba l'espera dels calçots, la carn i les botifarres va fer de més bon passar.

Amb les postres, el trio convidat (David Andreu «Duminqu», Marc «Dino» Gómez i Vidal Soler) va tornar a l'escenari. Les tres primeres cançons devien enxampar el públic encara enfeinat amb les postres i els cafès, perquè tothom es va limitar a seguir la música des de la taula. Tanmateix, la quarta va ser la bona i la pista de ball va quedar plena. I, és clar, un cop engrescats, la gent en volia més. Duminqu va oferir un repertori molt complet de cançons del primer disc («Nai o no nai», «Castell de focs»), del segon disc («El goril·la», «La mala reputació», «Ximplets», totes versions de Georges Brassens), del tercer disc (en preparació), alguna versió i fins i tot un *medley* final gairebé delirant que va provocar una gran ovació.

El llistó, doncs, va quedar molt alt.

Con la calçotada de 2025, nos superamos. En todos los sentidos.

Para empezar, el tiempo fue mejor que en 2024. Tras una semana de sol seguida de un sábado lluvioso, el domingo amaneció nublado, pero la lluvia no vino a molestar.

Sobre todo, superamos el récord de participantes de 2023, con un total de 345 comedores de calçots. En esta ocasión, contamos con un proveedor nuevo y obtuvimos la misma calidad de siempre (no queremos comenzar una polémica con el Camp de Tarragona, pero tenemos que dejar constancia de que los calçots de este año venían de Ponent). El ambiente, con un público tan numeroso, era excelente y, una vez más, la organización, con el apoyo de la asociación KREA, funcionó perfectamente: es de justicia agradecer el trabajo de los calçotaires, el equipo de sala y el resto de voluntarios. Esta vez, acompañamos el aperitivo con algunas canciones de los artistas invitados. El ritmo de la rumba de los Duminqu hizo que la espera de los calçots, la carne y las salchichas pasara mejor.

Con los postres, el trío invitado (David Andreu «Dumingu», Marc «Dino» Gómez y Vidal Soler) volvió al escenario. Las tres primeras canciones debieron de pillar al público todavía atareado con los postres y los cafés, porque se limitó a seguir la música desde la mesa. La cuarta fue la buena y la pista de baile se llenó. Y, claro, una vez animados, la gente quería más. Dumingu ofreció un repertorio muy completo de canciones de su primer disco, su segundo disco (versiones de Georges Brassens), su tercer disco (en preparación), alguna versión y un medley final poco menos que delirante que provocó una merecida ovación.

El listón, pues, quedó muy alto.

Avec la calçotada 2025, nous nous sommes surpassés. À tous points de vue.

Tout d'abord, le temps était mieux qu'en 2024. Après une semaine de soleil suivie d'un samedi pluvieux, dimanche était nuageux, mais la pluie n'est pas venue nous déranger.

Surtout, nous avons battu le record de participants de 2023, avec un total de 345 mangeurs de calçots. À cette occasion, nous avons eu un nouveau fournisseur et nous avons obtenu la même qualité que d'habitude (sans vouloir pas entamer une polémique avec le Camp de Tarragona, nous devons préciser que les calçots de cette année provenaient de Ponent). L'ambiance, avec un public aussi nombreux, était excellente et, une fois de plus, l'organisation, avec le soutien de l'association KREA, a parfaitement fonctionné : il faut remercier le travail des calçotaires, de l'équipe de la salle et du reste des bénévoles. Cette fois-ci, nous avons accompagné l'apéritif de

quelques chansons des artistes invités. Le rythme de la rumba de Dumingu a rendu l'attente des calçots, de la viande et des saucisses plus agréable.

Après le dessert, le trio de musiciens (David Andreu «Dumingu», Marc «Dino» Gómez et Vidal Soler) est revenu sur scène. Les trois premières chansons ont dû surprendre le public encore occupé par les desserts et les cafés, car il s'est contenté de suivre la musique sans quitter les tables. La quatrième chanson a été la bonne et la piste de danse s'est remplie. Et, bien sûr, une fois que la foule s'est mise en mouvement, les gens en ont redemandé. Dumingu a offert un répertoire très complet de chansons de son premier album, son deuxième (versions de Georges Brassens), son troisième (en préparation), quelques reprises et même un medley final presque délirant qui a provoqué une ovation bien méritée.

La barre reste donc placée très haut.

TEATRE *ELS DARRERS DIES DE LA CATALUNYA REPUBLICANA*

► 29/03/2025 — Local del CCL

Potser perquè no en programem sovint, el teatre és una de les activitats que més ens reclamem quan preguntem. Per això va ser una bona experiència presentar la peça *Els darrers dies de la Catalunya republicana* un dissabte de març. Ens la va portar la companyia Terra Teatre, per a l'ocasió representats sobre l'escenari del local per l'actor Jordi Hervàs i la violoncel·lista Mariona Tuset.

L'obra es basa en un text homònim d'Antoni Rovira i Virgili i comença a finals de gener de 1939, en els dies previs a la caiguda de Barcelona i a l'exili dels republicans. Amb un *atrezzo* minimalista (maletes, papers, vehicles miniatura i un joc de llums que ens vam perdre gairebé del tot per un problema tècnic), Hervàs, caracteritzat com el polític i escriptor tarragoní, transmet perfectament la incertesa d'un món que s'acaba, la duresa de la fugida, l'horror que arriba i els dubtes davant del futur. El violoncel proporciona una banda sonora de cançons de l'època i, de vegades, efectes sonors que fan encara més viva la narració.

La trentena d'assistents van aplaudir molt convençuts en acabar, car la satisfacció i l'emoció eren generalitzades. Potser, com va dir Hervàs en el comiat, el motiu era que nosaltres no som a l'exili, però sí que vivim lluny del lloc on vam néixer.

Quizás porque no lo programamos a menudo, el teatro es una de las actividades que más nos reclaman. Por ello, fue una buena experiencia presentar la pieza Els darrers dies de la Catalunya republicana un sábado de marzo. Nos la trajo la compañía Terra Teatre, para la ocasión representada sobre el escenario por el actor Jordi Hervàs y la violonchelista Mariona Tuset.

La obra se basa en un texto homónimo de Antoni Rovira i Virgili y empieza a finales de enero de 1939, en los días previos a la caída de Barcelona y al exilio de los republicanos. Con un atrezzo minimalista (maletas, papeles, vehículos miniatura y un juego de luces que nos perdimos casi del todo por un problema técnico), Hervàs, caracterizado como el político y escritor tarraconense, transmite perfectamente la incertidumbre de un mundo que se acaba, la dureza de la fuga, el horror que llega y las dudas ante el futuro. El violonchelo proporciona una banda sonora de canciones de la época y, en ocasiones, efectos sonoros que hacen aún más viva la narración.

La treintena de asistentes aplaudieron con fuerza al acabar, pues la satisfacción y la emoción eran generalizadas. Quizás, como dijo Hervàs en la despedida, el motivo era que el público presente no había pasado por la experiencia del exilio, pero sí que vive lejos del lugar donde nació.

Peut-être parce que nous n'en programons pas souvent, le théâtre est l'une des activités que l'on nous demande le plus. C'est pourquoi ce fut une bonne expérience de présenter la pièce *Els darrers dies de la Catalunya republicana* (Les derniers jours de la Catalogne républicaine) un samedi de mars. C'était grâce à la compagnie Terra Teatre, pour l'occasion représentée sur la scène par l'acteur Jordi Hervàs et la violoncelliste Mariona Tuset.

L'œuvre est basée sur un texte homonyme d'Antoni Rovira i Virgili et commence fin janvier 1939, dans les jours précédant la chute de Barcelone et l'exil des républicains. Avec un *atrezzo* minimaliste (valises, papiers, petits véhicules et un jeu de lumières que nous n'avons presque pas eu à cause d'un problème technique), Hervàs, caractérisé comme le politicien et écrivain de Tarragone, transmet parfaitement l'incertitude d'un monde qui s'achève, la dureté de la fuite, l'horreur qui vient et les doutes face à l'avenir. Le violoncelle fournit une bande sonore de chansons de l'époque et même des effets sonores qui rendent encore plus vivante la narration.

La trentaine d'assistants ont beaucoup applaudi à la fin car la satisfaction et l'émotion étaient généralisées. Peut-être, comme l'a dit Hervàs, la raison était que le public n'était pas vraiment en exil, mais il habite loin de son lieu d'origine.

TROBADA AMB L'ESCRITORA EMMA ZAFON

► 3/04/2025 — Local del CCL

Un jeudi d'avril, nous nous sommes réunis pour écouter Emma Zafón. Écrivaine, journaliste, photographe et podcaster, Zafón nous a présenté son roman *Casada i callada* (Mariée et silencieuse). Évidemment, elle a profité de l'occasion et des questions des modérateurs (Màrius et Pablo) et du public pour aborder d'autres sujets. Elle a expliqué, par exemple, que la situation des femmes s'est améliorée ces dernières années, mais qu'il y a beaucoup de chemin à parcourir. Elle a également commenté le choix de la langue de son roman : la façon de parler de son village (Llucena, Castelló), qu'elle a reproduite aussi fidèlement qu'elle le pouvait, mais en essayant de permettre à n'importe quel lecteur de catalan de la comprendre. D'autres thèmes que nous avons abordés étaient la santé du catalan, les dynamiques dans les petits villages et dans les villes, les *toros*, la situation politique dans la Communauté valencienne, le franquisme (aussi aujourd'hui) et les réseaux sociaux.

Grâce à la bonne volonté de l'invitée, la conférence est devenue rapidement une grande conversation à vingt. Comme dans d'autres présentations du roman, il y a eu des moments cathartiques et certaines des personnes présentes ont raconté des histoires personnelles. L'une d'elles, sur une religieuse de clôture, a tellement plu à l'autrice qu'elle a promis de l'intégrer un jour dans un article ou un roman. La fin était la meilleure possible : un bon dîner. Nous n'avons pas clôturé tous les sujets que nous avons ouverts (et tant mieux).

Un primaveral dijous d'abril ens vam aplegar al local per escoltar Emma Zafón. Escriptora, periodista, fotògrafa i podcaster, Zafón ens va presentar la seva novel·la *Casada i callada*. Evidentment va aprofitar l'ocasió i les preguntes dels moderadors (en Màrius i en Pablo) i del públic per tractar altres temes. Va explicar, per exemple, que la situació de les dones ha millorat en els darrers anys, però que hi ha molt camí per recórrer. També va comentar la tria de la llengua de la novel·la: la parla del seu poble (Llucena), que va reproduir tan fidelment com va poder, però mirant de permetre que qualsevol parlant de català la pogués entendre. Altres temes que van brollar van ser la salut del català, les dinàmiques als pobles petits i a les ciutats, els bous, la situació política al País Valencià, el franquisme (també el d'ara) i les xarxes socials.

Gràcies a la bona disposició de la convidada, la conferència va esdevenir ràpidament una gran conversa a vint. Com sembla que li ha passat en altres presentacions de la novel·la, hi va haver moments catàrtics i algunes de les persones presents van explicar històries personals. Una d'elles, sobre una monja de clausura, va agradar tant a l'autora que ha promès integrar-la en algun article o novel·la en el futur. El final va ser el millor possible: un bon sopar. No vam tancar tots els temes que havíem obert (millor) però va anar molt bé.

Un primaveral jueves de abril nos reunimos para escuchar a Emma Zafón. Escritora, periodista, fotógrafa y podcaster, Zafón nos presentó su novela Casada i callada. Evidentemente aprovechó la ocasión y las preguntas de los moderadores (Màrius y Pablo) y del público para tratar otros temas. Explicó, por ejemplo, que la situación de las mujeres ha mejorado en los últimos años, pero que hay mucho camino que recorrer. También comentó la elección de la lengua de su novela: el habla de su pueblo (Llucena), que reprodujo tan fielmente como pudo, pero permitiendo que cualquier hablante de catalán pudiera entenderla. Otros temas que surgieron fueron la salud del catalán, las dinámicas en los pueblos pequeños y en las ciudades, los toros, la situación política en el País Valenciano, el franquismo (también el de ahora) y las redes sociales.

Gracias a la buena disposición de la invitada, la conferencia se convirtió rápidamente en una gran conversación a veinte. Como parece que ha sucedido en otras presentaciones, hubo momentos catárticos y algunas de las personas presentes explicaron historias personales. Una de ellas, sobre una monja de clausura, gustó tanto a la autora que prometió integrarla en algún artículo o novela en el futuro. El final fue el mejor posible: una buena cena. No cerramos todos los temas que habíamos abierto (mejor así) pero fue un éxito.

SANT JORDI

► 23/04/2025 — Local del CCL i Mierscher Lieshaus

Comme le veut la tradition, l'après-midi du 23 avril, nous avons ouvert un poste de livres et de roses dans nos locaux pour célébrer la Saint Georges et Journée mondiale du livre. Nous avons eu un peu moins de public que d'autres années, peut-être parce que c'était un jour ouvrable, le deuxième après les vacances, peut-être parce qu'il faisait froid ou peut-être parce qu'il n'y avait pas de présentation de livre ou d'annonce de gagnants d'un prix. Quoi qu'il en soit, nos locaux étaient beaux à voir, avec plein de livres, de roses et d'amis. L'ambiance était excellente et tout le monde qui est venu a trouvé ce qu'il cherchait, que ce soit un livre, une rose ou un moment pour bavarder avec des amis.

Cette année nous avons collaboré, pour la première fois, avec la Mierscher Lieshaus (la bibliothèque de Mersch). Tout au long de la journée, ils ont tenu un petit stand avec des livres et des roses. Parmi les livres, il y avait le nôtre : *La llegendà de Sant Jordi* qui, l'après-midi, a été la base d'une lecture à haute voix (assurée par Marta Porcel). Cette collaboration a été un succès et nous espérons la renouveler l'année prochaine.

Com mana la tradició, a la tarda vam obrir una parada de llibres i roses al local per celebrar Sant Jordi. Vam tenir una mica menys de públic que altres anys, potser perquè era un dia feiner, el segon després de vacances, potser perquè feia fred o potser perquè no hi presentàvem nous llibres ni hi anunciàvem el veredict de cap premi. De tota manera, el local feia goig de veure, tan ple de llibres, roses i amics. L'ambient va ser excel·lent i tothom que va venir va trobar el que buscava, ja fos un llibre, una rosa o una estona de conversa amb els amics.

Com a novetat, vam col·laborar amb la biblioteca de Mersch, la Mierscher Lieshaus. Durant tot el dia van tenir una petita parada de llibres i roses. Un dels llibres era, és clar, *La llegendà de Sant Jordi* que, a la tarda, va servir per a una activitat de lectura en veu alta (en luxemburguès, gràcies a la Marta Porcel). La col·laboració va ser un èxit i esperem repetir-la l'any vinent.

Como manda la tradición, por la tarde abrimos un puesto de libros y rosas en nuestro local para celebrar Sant Jordi. Tuvimos algo menos de público que otros años, quizás porque era un día laborable, el segundo después de vacaciones, quizás porque hacía frío o quizás porque no presentábamos nuevos libros ni anunciábamos el veredicto de algún premio. De todas maneras, el local era bonito de ver, tan lleno de libros, rosas y amigos. El ambiente fue excelente y todo el mundo que vino encontró lo que buscaba, ya fuera un libro, una rosa o un rato de charla con los amigos.

Como novedad, colaboramos con la biblioteca de Mersch, la Mierscher Lieshaus. Durante todo el día tuvieron un pequeño puesto de libros y rosas. Entre los libros figuraba La llegendà de Sant Jordi que, por la tarde, sirvió para una actividad de lectura en voz alta (en luxemburgués, gracias a Marta Porcel). La colaboración fue un éxito y esperamos repetirla el año que viene.

PRINTEMPS DES POÈTES AMB ESTEVE BOSCH DE JAUREGUÍZAR

► 25-27/04/2025 — Neimënster, Forum Da Vinci, galeria Simoncini

La coincidència amb altres esdeveniments al Gran Ducat van fer que la divuitena edició del Printemps des poètes se celebrés íntegrament a la ciutat de Luxemburg. Divendres 25 d'abril, Neimënster, l'escenari habitual dels recitals del dissabte, va acollir sis poètes, el pianista Pol Belardi i uns vuitanta espectadors en una nit poètica carregada d'emocions. L'endemà al vespre l'escenari va ser el Forum Da Vinci, una sala que rebia aquest festival per primera vegada. Hi van acudir els onze poètes de l'edició d'enguany, el guitarrista Greg Lammy i més d'un centenar d'amants de la poesia, que van aplaudir llargament les intervencions del músic i dels poètes. Finalment, diumenge 27 al matí, va tenir lloc el darrer recital i els poètes presents van mantenir un petit col·loqui a la galeria Simoncini.

El representant català, Esteve Bosch de Jaureguizar (que ja ens havia visitat el 2016), va causar sensació entre el públic de divendres i dissabte. Va captivar per l'energia amb què recita i per la força dels versos, a vegades compromesos, a vegades íntims, però sempre punyents. Tots dos dies va poder comptar, a més, amb la complicitat dels músics, que van improvisar un fons sonor en alguns dels poemes que va recitar. Cal destacar que Bosch va respondre perfectament al tema de l'edició del Printemps 2025: la poesia volcànica. Nogensmenys hem d'agrair l'esforç de la lectora, Marie-Anne Lorgé, que es va adaptar a l'estil de recitació del poeta en llegir les traduccions dels textos al francès.

La coincidencia con otros acontecimientos en el Gran Ducado hizo que la decimoctava edición del Printemps des poètes se celebrara íntegramente en la ciudad de Luxemburgo. El viernes 25 de abril, Neimënster, el escenario habitual de los recitales del sábado, acogió a seis poetas, el pianista Pol Belardi y a unos ochenta espectadores en una noche poética cargada de emociones. Al día siguiente el escenario fue el Forum Da Vinci, una sala que alojaba este festival por primera vez. Acudieron los once poetas de esta edición, el guitarrista Greg Lammy y más de un centenar de amantes de la poesía, que aplaudieron largamente las intervenciones del músico y de los poetas. Finalmente, el domingo 27 por la mañana, tuvo lugar el último recital y se celebró un breve coloquio multilingüe con los poetas presentes en la galería Simoncini.

El representante catalán, Esteve Bosch de Jaureguizar (a quien pudimos escuchar ya en 2016), causó sensación entre el público de viernes y sábado, que quedó cautivado por la energía con la que recita Bosch y la fuerza de sus versos, a veces comprometidos, a veces íntimos, pero siempre incisivos. En ambas ocasiones pudo contar con la complicitad de los músicos, que improvisaron un fondo sonoro para alguno de sus poemas. Cabe destacar que Bosch respondió perfectamente al tema de la edición del Printemps 2025: la poesía volcánica. Asimismo, hay que aplaudir el esfuerzo de la lectora, Marie-Anne Lorgé, que se adaptó al estilo de recitación del poeta al leer la traducción de los textos al francés.

La coïncidence avec d'autres événements au Grand-Duché a fait que la dix-huitième édition du Printemps des poètes se déroule entièrement à Luxembourg-Ville. Vendredi 25 avril, Neimënster, lieu habituel des récitals du samedi, a accueilli six poètes, le pianiste Pol Belardi et environ quatre-vingts spectateurs pour une soirée poétique riche en émotions. Le lendemain soir le Forum Da Vinci, a accueilli pour la première fois ce festival. Dans ce cas, les onze poètes de cette édition, le guitariste Greg Lammy et plus d'une centaine d'amateurs de poésie étaient présents. Enfin, dans la matinée du dimanche 27, le dernier récital a eu lieu et un bref colloque multilingue s'est tenu organisé avec les poètes présents à la galerie Simoncini.

Le représentant catalan, Esteve Bosch de Jaureguizar, a fait sensation auprès du public du vendredi et du samedi, captivé par l'énergie avec laquelle Bosch récite et la force de ses vers, tantôt engagés, tantôt intimes, mais toujours puissants. Pour les deux soirées, il a pu compter sur la complicité des musiciens, qui ont improvisé un fond sonore pour certains de ses poèmes. Il est à noter que Bosch répondait parfaitement au thème du Printemps 2025 : la poésie volcanique. Il faut également saluer les efforts de la lectrice, Marie-Anne Lorgé, qui s'est adaptée au style de recitation du poète en lisant la traduction française des textes.

CONFERÈNCIA D'ISIDRE SALA TRUMP 2.0

► 5/06/2025 — Local del CCL

Va quedar clar que el que passa a Estats Units ens preocupa en aquesta riba de l'Atlàntic: una trentena de persones van venir a escoltar Isidre Sala, que va ser delegat de la Generalitat a Estats Units i Canadà del 2019 al 2024. O, com va dir ell, des del final del primer govern Trump fins a la reelecció del magnat.

Sala, en una exposició molt clara i plena d'elements per a la reflexió, va parlar del passat, del present i del futur. És a dir, els motius pels quals els nord-americans han confiat (dues vegades!) en un president que a Europa veiem de manera molt diferent; les diferències (substancials) entre el primer govern Trump i el segon; les raons que expliquen, sense justificar-la, la manera d'actuar del president americà (problemes legals, megalomania, desig de fer història); i les conseqüències de tot plegat. Conseqüències a curt termini, que ja estem veient, i a llarg termini, que només podem intuir. Sala va trobar algun motiu per a l'optimisme, que el públic no veia tan clar.

Pendents en tot moment de les explicacions del convidat, els assistents van fer moltes preguntes i el debat va continuar durant el sopar, un bon pa amb tomàquet.

Quedó claro que lo que pasa en Estados Unidos nos preocupa en esta orilla del Atlántico: unas treinta personas vinieron a escuchar a Isidre Sala, quien fuera delegado de la Generalitat en Estados Unidos y Canadá de 2019 a 2024, es decir, desde el final del primer gobierno Trump hasta la reelección del magnate.

Sala, en una exposición muy clara y llena de elementos para la reflexión, habló del pasado, del presente y del futuro. Presentó los motivos por los cuales los norteamericanos han confiado en un presidente que en Europa vemos de manera muy diferente, las diferencias entre el primer gobierno Trump y el segundo, las razones que explican la manera de actuar del presidente americano, y las consecuencias de todo ello. Estas son a corto plazo, que ya estamos viendo, y a largo plazo, que solo podemos intuir. Sala encontró algún motivo para el optimismo, aunque el público no lo veía tan claro.

Pendientes en todo momento de las explicaciones del invitado, los asistentes hicieron muchas preguntas y el debate continuó durante la cena (pan con tomate).

Ce qui se passe aux États-Unis nous préoccupe aussi sur cette rive de l'Atlantique. La preuve est qu'une trentaine de personnes sont venues écouter Isidre Sala, qui a été le représentant de la Generalitat aux États-Unis et au Canada de 2019 à 2024. En fait, de la fin du premier gouvernement Trump jusqu'à la réélection du magnat.

Sala, dans une exposition très claire et pleine d'éléments de réflexion, a parlé du passé, du présent et du futur. C'est-à-dire, des raisons pour lesquelles les Américains ont fait confiance à un président que nous voyons de manière très différente en Europe ; les différences entre le premier gouvernement Trump et le deuxième ; les raisons qui expliquent la manière d'agir du président américain ; et les conséquences de tout cela. Les conséquences sont à court terme, et nous les voyons déjà, et à long terme, encore à voir. Sala a trouvé des raisons pour être optimiste, mais le public ne le voyait pas de cet œil.

Attentifs à tout moment aux explications de notre invité, les participants ont posé de nombreuses questions et le débat a continué pendant le dîner (du pa amb tomàquet).

SOPAR DE DONES

► 27/06/2025 — Local del CCL

Le premier dîner pour femmes (catalanes et sympathisantes du Centre catalan), que nous avons organisé vendredi 27 juin, a été un grand succès. Nous étions seize et chacune a apporté ou acheté un plat à partager, ce qui nous a permis d'organiser le dîner sous la forme de *walking dinner*. Chaque fois que nous nous levions pour aller chercher à manger, nous en avons profité pour nous asseoir à une autre place, ce qui a favorisé les déplacements et les échanges entre toutes les participantes. Cette dynamique spontanée et naturelle nous a permis de mieux nous connaître, de discuter avec tout le monde et de nouer de nouveaux liens.

Nous avons passé une soirée très agréable dans une ambiance chaleureuse, détendue et conviviale, pleine de conversations, de rires et de camaraderie. Nous avons toutes convenu que cette expérience était très enrichissante et qu'il fallait le refaire, notamment pour l'opportunité de rencontrer d'autres femmes fantastiques dans un cadre aussi ouvert et détendu.

El primer sopar de dones, catalanes i simpatitzants del Centre Català, que vam celebrar divendres 27 de juny va ser tot un èxit. Érem setze dones i cadascuna va portar o va comprar un plat per compartir, cosa que va permetre organitzar el sopar com una mena de *walking dinner*. Cada vegada que ens aixecàvem per anar a buscar menjar, aprofitàvem per seure en un altre lloc, fet que va afavorir el moviment constant i la barreja entre totes les participants. Aquesta dinàmica tan espontània i natural ens va donar l'oportunitat de conèixer-nos millor, parlar amb tothom i crear noves connexions.

Vam gaudir d'una vetllada molt agradable, en un ambient acollidor, distès i proper, ple de converses, rialles i complicitats. Totes vam coincidir que aquesta experiència va ser molt enriquidora i que val la pena de repetir, especialment per la possibilitat de conèixer altres dones fantàstiques en un entorn tan obert i relaxat.

La primera cena de mujeres, catalanas y simpatizantes del Centre Català, que celebramos el viernes 27 de junio fue todo un éxito. Éramos dieciséis las presentes y cada una trajo o compró un plato para compartir, lo que permitió organizar la cena como una especie de walking dinner. Cada vez que nos levantábamos para ir a buscar comida, aprovechábamos para sentarnos en otro lugar, lo que favoreció un movimiento constante y la mezcla entre todas las participantes. Esta dinámica tan espontánea y natural nos dio la oportunidad de conocernos mejor, hablar con todo el mundo y crear nuevas conexiones.

Disfrutamos de una velada muy agradable, en un ambiente acogedor, distendido y cercano, lleno de conversaciones, risas y complicidades. Todas coincidimos en que esta experiencia fue muy enriquecedora y que merece la pena repetirla, especialmente por la posibilidad de conocer a otras mujeres fantásticas en un entorno tan abierto y relajado.

FESTA D'ESTIU I CONCERT DE MISTY I FREDRIK

► 5/07/2025 — Sala de festes de la Fanfarre Keispelt-Meispelt

Amb l'arribada del bon temps ve més de gust trobar-se i celebrar-ho tot! A l'estiu tota cuca viu, segons la dita, i, com que aquest any ens ha sortit més viva que mai, hem canviat el format. Hem fet evolucionar la festa cap a una barreja entre havaneres i revetlla de Sant Joan, això sí, sense perdre l'esperit de les dues tradicions. Unes fantàstiques paelles cuinades per les expertes mans de la Montserrat, en Toni, en Màrius i en Pol ens van reunir al voltant de les grans taules de la sala de Keispelt que, una vegada més, ens va acollir amb els braços (i les portes) oberts.

Unes coques de Sant Joan, casolanes fetes per la Conxita, la Iolanda i la Marta amb molt amor, i amb ingredients portats expressament

de Catalunya, van donar el punt dolç del sopar. No s'entén una revetlla sense música i aquí van entrar en joc la Misty i en Fredrik, ex-concursants del conegudíssim programa musical de TV3 *Eufòria*. Amb una energia i simpatia desbordants ens van oferir un gran concert farcit de cançons de sempre i novetats del repertori propi de cada un d'ells, que va fer xalar als més de cent assistents. El cremat preparat pel Nico i el Jordi a la mitja part va ajudar a recuperar forces. La ballaruga de després del concert va allargar la festa i va servir per posar el punt final a una intensa trobada en què ens vam poder desitjar bones vacances i començar a preparar el nou curs amb energia.

Con la llegada del buen tiempo apatece más encontrarse y celebrarlo todo. Si la primavera la sangre altera, el verano todavía más y cambiamos el formato de nuestra fiesta veraniega tradicional. Ha evolucionado hacia una mezcla entre habaneras y verbena de San Juan, pero sin perder el espíritu de las dos tradiciones. Unas fantásticas paellas cocinadas por las expertas manos de Montserrat, Toni, Màrius y Pol nos reunieron alrededor de las grandes mesas de la sala de Keispelt que, una vez más, nos acogió con los brazos (y las puertas) abiertos.

Unas cocas de San Juan, caseras elaboradas por Conxita, Iolanda y Marta con mucho amor, y con ingredientes traídos expresamente desde Catalunya, dieron el toque dulce de la cena. No se entiende una verbena sin música y aquí entraron en juego Misty y Fredrik, exconcursantes del famosísimo programa musical de TV3 Eufòria. Con una energía y simpatía desbordantes, nos ofrecieron un gran concierto lleno de canciones de siempre y novedades del repertorio propio de cada uno de ellos, que hizo disfrutar a los más de cien asistentes. El cremat preparado por Nico y Jordi en el intermedio ayudó a recuperar fuerzas. El bailoteo de después del concierto alargó la fiesta y sirvió para poner el punto final, desearnos buenas vacaciones y empezar a preparar el nuevo curso con energía.

Avec l'arrivée des beaux jours, on a davantage envie de se retrouver et de faire la fête. Si le printemps réveille les sens, l'été le fait encore plus et nous avons donc changé le format de notre fête estivale traditionnelle. Elle a évolué vers un mélange entre les habaneras et la revetlla de Sant Joan, mais sans perdre l'esprit des deux traditions. De fantastiques paellas préparées par les mains expertes de Montserrat, Toni, Màrius et Pol nous ont réunis autour des grandes tables de la salle de Keispelt qui, une fois de plus, nous a accueillis à bras (et portes) ouverts.

Des coques de Sant Joan, faites maison avec beaucoup d'amour par Conxita, Iolanda et Marta, avec des ingrédients spécialement importés de la Catalogne, ont apporté une touche sucrée au dîner. Une fête ne serait pas complète sans musique, et c'est là que Misty et Fredrik, anciens participants de la célèbre émission musicale Eufòria de la télévision catalane, sont intervenus. Avec une énergie et une sympathie débordantes, ils nous ont offert un grand concert avec des chansons traditionnelles et des nouveautés issues de leur répertoire personnel, qui a ravi la centaine de participants. Le cremat préparé par Nico et Jordi pendant l'entracte nous a aidés à reprendre des forces. Le temps pour danser qui a suivi le concert a prolongé la fête et a permis de mettre un point final, de nous souhaiter de bonnes vacances et de commencer à préparer la nouvelle année avec énergie.

CELEBRACIÓ DE LA DIADA

► 14/09/2025 — Local del CCL

La tradicional celebració de la Diada nacional de Catalunya marca el punt de retrobada de tots els socis i amics del Centre després de les vacances escolars. En Jordi Creus, historiador i vicepresident de la cooperativa Abacus, va encetar la celebració i ens va oferir una interessant conferència sobre la Guerra dels Segadors. En un to amè i didàctic, va posar en context el conflicte català dins d'una Europa convulsa, en plena Guerra dels Trenta Anys. Una conferència ben oberta i distesa que va facilitar un torn de preguntes interessant i enriquidor. Acte seguit, no podia faltar la ballada de sardanes que cada any ens agermana en una rotllana que intentem que sigui sempre una miqueta més gran.

Com a cirereta del pastís, en Ramiro ens va sorprendre aquest cop amb una espectacular paella de marisc que va fer la delícia dels més de cinquanta assistents. Amb un brindis d'agraïment i celebració de la Diada es va anar acabant la festa, sempre entre converses i propostes per mantenir actiu i viu el nostre Centre, punt de trobada i connexió dels catalans de i amb Luxemburg.

Durant la jornada, a més, vam votar una modificació dels estatuts del Centre i vam celebrar les eleccions al Consell de la Catalunya Exterior, que van comptar amb una elevada participació.

La tradicional celebración de la Diada supone el reencuentro de todos los socios y amigos del Centre tras las vacaciones escolares. Jordi Creus, historiador y vicepresidente de la cooperativa Abacus, abrió la celebración y nos ofreció una interesante conferencia sobre la Guerra dels Segadors. En un tono ameno y didáctico, puso en contexto el conflicto catalán dentro de una Europa convulsa, en plena Guerra de los Treinta Años. Una conferencia muy abierta y distendida que facilitó un turno de preguntas interesante y enriquecedor. Acto seguido, no podían faltar las sardanas que cada año nos hermanan en un círculo que intentamos que sea cada vez un poquito mayor.

Como guinda del pastel, Ramiro nos sorprendió esta vez con una espectacular paella de marisco que hizo las delicias de los más de cincuenta asistentes. Con un brindis de agradecimiento y celebración de la Diada se fue acabando la velada, siempre entre conversaciones y propuestas para mantener activo y vivo nuestro Centre, punto de encuentro y conexión de los catalanes de y con Luxemburgo.

Durante la jornada, además, votamos una modificación de los estatutos del Centre y celebramos las elecciones del Consell de la Catalunya Exterior, que contaron con una elevada participación.

La célébration traditionnelle de la Diada, la fête nationale de la Catalogne, marque les retrouvailles de tous les membres et amis du Centre après les vacances scolaires. Jordi Creus, historien et vice-président de la coopérative Abacus, a ouvert la célébration et nous a offert une conférence intéressante sur la guerre des faucheurs. De manière captivante et instructive, il a replacé le conflit catalan dans le contexte d'une Europe trouble, en pleine guerre de Trente Ans. Elle a été une conférence ouverte et détendue, qui a donné lieu à une séance de questions-réponses intéressante et enrichissante. Immédiatement après, nous ne pouvions pas manquer la danse de la sardane, qui chaque année nous rassemble en un cercle, que nous essayons d'agrandir un peu plus à chaque fois.

Pour couronner le tout, Ramiro nous a surpris cette fois-ci avec une spectaculaire paella aux fruits de mer, qui a ravi la cinquantaine de participants. La rencontre s'est terminée en trinquant pour dire merci et fêter la Diada, toujours au milieu de conversations et de suggestions pour maintenir notre Centre actif et dynamique, tel que point de rencontre pour les Catalans au Luxembourg et un lien avec ce pays.

Au cours de la journée, nous avons également voté un amendement aux statuts du Centre et organisé les élections du Conseil de la Catalogne à l'étranger, qui ont eu une forte participation.

CONFERÈNCIA SOBRE L'EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA A LUXEMBURG

► 30/09/2025 — Local del CCL

Dimarts 30 de setembre, unes trenta persones es van reunir al local del CCL per escoltar la conferència «L'evolució demogràfica a Luxemburg: un país amb un creixement exponencial de població», a càrrec d'Antoni Montserrat Moliner.

Durant la xerrada, el Toni va explicar de manera clara i amena com Luxemburg ha canviat en els últims anys: en només sis anys ha rebut prop de 160.000 nous habitants, la població no luxemburguesa ja representa gairebé la meitat del total i la piràmide d'edat mostra més persones adultes i grans, mentre els joves disminueixen. També va parlar de com aquestes dades afecten el mercat laboral, els serveis públics i la vida quotidiana del país.

Un dels temes que va generar més interès va ser l'augment de la població espanyola i catalana a Luxemburg.

La conferència va combinar dades, anàlisis i debat, amb un to proper que va fer fàcil seguir temes complexos i va despertar la curiositat dels presents sobre la demografia i la migració al Gran Ducat.

El martes 30 de septiembre, unas treinta personas se reunieron en el local del CCL para escuchar la conferencia «La evolución demográfica en Luxemburgo: un país con un crecimiento exponencial de población», a cargo de Antoni Montserrat Moliner.

Durante la charla, Toni explicó de manera clara y amena cómo ha cambiado Luxemburgo en los últimos años: en solo seis años ha recibido cerca de 160.000 nuevos habitantes, la población no luxemburguesa ya representa casi la mitad del total y la pirámide de edad muestra más personas adultas y mayores, mientras los jóvenes disminuyen. También habló de cómo estos datos afectan al mercado laboral, los servicios públicos y la vida cotidiana del país.

Uno de los temas que generó más interés fue el aumento de la población española y catalana en Luxemburgo.

La conferencia combinó datos, análisis y debate, con un tono cercano que puso fácil seguir temas complejos y despertó la curiosidad de los presentes sobre la demografía y la migración en el Gran Ducado.

Le mardi 30 septembre, une trentaine de personnes se sont réunies dans les locaux du CCL pour assister à une conférence sur l'évolution démographique au Luxembourg et sa croissance démographique exponentielle, donnée par Antoni Montserrat Moliner.

Au cours de cette conférence, Toni a expliqué de manière claire et agréable comment le Luxembourg a changé ces dernières années : en seulement six ans, il a accueilli près de 160 000 nouveaux habitants, la population non luxembourgeoise représente désormais près de la moitié du total et la pyramide des âges montre une augmentation du nombre d'adultes et de personnes âgées, tandis que le nombre de jeunes diminue. Il a également évoqué l'impact de ces données sur le marché du travail, les services publics et la vie quotidienne du pays.

L'un des sujets qui a suscité le plus d'intérêt a été l'augmentation de la population espagnole et catalane au Luxembourg.

La conférence a combiné données, analyses et débats, dans un ton accessible qui a permis de suivre facilement des sujets complexes et a éveillé la curiosité des participants à propos de la démographie et la migration au Grand-Duché.

CONFERÈNCIA NATURA, CULTURA I RELIGIÓ

► 4/10/2025 — Local CCL

Aprofitant els seus vincles familiars amb Luxemburg, el professor Daniel Climent, educador, investigador i divulgador valencià que col·labora en diversos mitjans, com ara *Mètode*, *Daualdeu*, *Espores*, *Saó* i *Lletraferit*, ens va contactar per proposar-nos compartir alguna de les seves passions amb una conferència-debat. Com no podia ser d'altra manera, vam aprofitar l'oportunitat i vam programar la conferència titulada «Relacions entre natura, cultura i religió».

El tema, amplíssim, ens va portar a relacionar d'una manera senzilla els cicles naturals del nostre planeta amb la cultura i tradicions paganes i religioses dels Països Catalans.

Els diferents calendaris, el lunar i el solar, per exemple, han tingut una incidència sobre la societat que els ha adoptat i adaptat en forma de festes i tradicions que, de vegades d'una manera no gaire evident, estan relacionades entre elles.

La conferència va esdevenir més un diàleg on cada afirmació d'en Daniel era comentada, valorada i posada en el context de cadascú d'entre la vintena d'assistents que vam gaudir dels coneixements i experiències del nostre conferenciant.

Una xerrada així no podia tenir millor final que un sopar informal de pa amb tomàquet. Això ens va permetre continuar la conversa d'una manera encara més distesa i propera.

Aprovechando sus vínculos familiares con Luxemburgo, el profesor Daniel Climent, educador, investigador y divulgador valenciano que colabora con varios medios, por ejemplo Método, Daualdeu, Espores, Saó y Lletraferit, nos contactó para proponernos compartir alguna de sus pasiones con una conferencia-debate. Como no podía ser de otra manera, aprovechamos la oportunidad y programamos la conferencia titulada «Relaciones entre naturaleza, cultura y religión».

El tema, amplísimo, nos llevó a relacionar de una manera sencilla los ciclos naturales de nuestro planeta con la cultura y las tradiciones paganas y religiosas de los Países Catalanes.

Los diferentes calendarios, el lunar y el solar, por ejemplo, han tenido una incidencia sobre la sociedad que los ha adoptado y adaptado en forma de fiestas y tradiciones que, a veces de una manera no muy evidente, están relacionadas entre ellas.

La conferencia derivó hacia un diálogo donde cada afirmación de Daniel era comentada, valorada y puesta en el contexto de cada uno de la veintena de asistentes que disfrutamos de los conocimientos y las experiencias de nuestro conferenciant.

Una charla así no podía tener mejor final que una cena informal que nos permitió continuar la conversación de una manera aún más distendida y cercana.

Profitant de ses liens familiaux avec le Luxembourg, le professeur Daniel Climent, éducateur, chercheur et vulgarisateur valencien qui collabore avec plusieurs médias, tels que *Métode*, *Daualdeu*, *Espores*, *Saó* et *Lletraferit*, nous a contactés pour nous proposer de partager certaines de ses passions lors d'une conférence-débat. Nous avons bien sûr saisi cette occasion et programmé la conférence intitulée « Relations entre nature, culture et religion ».

Ce thème très vaste nous a amenés à établir un lien simple entre les cycles naturels de notre planète et la culture et les traditions païennes et religieuses des Pays catalans.

Les différents calendriers, lunaire et solaire par exemple, ont eu une incidence sur la société qui les a adoptés et adaptés sous forme de fêtes et de traditions qui, parfois de manière peu évidente, sont liées entre elles.

La conférence a donné lieu à un dialogue où chaque affirmation de Daniel était commentée, évaluée et placée dans le contexte par chacun des vingt participants qui ont apprécié les connaissances et les expériences de notre conférencier.

Une telle conférence ne pouvait avoir de meilleure conclusion qu'un dîner informel qui nous a permis de poursuivre la discussion de manière encore plus détendue et conviviale.

XERRADA SOBRE **ELS REPTES DE L'EDUCACIÓ**

► 15/10/2025 — Local CCL

Aprofitant una visita institucional, el conseller d'Educació i Universitats de les Balears, Antoni Vera Alemany, va voler trobar-se amb nosaltres i parlar-nos del seu àmbit d'especialitat. La xerrada tenia com a títol «Els reptes de l'educació» i, en concret, va tractar dels reptes a les illes Balears. En va enumerar uns quants, començant per un abandonament escolar elevadíssim. Com a dificultats relacionades, va fer referència a l'excés de població, la falta de mestres (problema vinculat a la crisi de l'habitatge), un fort atractiu de les professions turístiques per als joves en edat escolar i el poc desplegament de la més recent llei d'educació. Va explicar també, és clar, que fa el govern balear actual per respondre-hi.

Va ser una conferència molt interessant per a la quinzena d'assistents. La prova van ser les nombroses preguntes que van plantejar al conseller sobre temes tan diversos com l'ensenyament de l'Islam, les relacions amb Catalunya, els nens de famílies de països rics del nord d'Europa instal·lades a les illes i la llengua catalana. Les va respondre totes amablement i amb dades.

Aprovechando una visita institucional, el conseller de Educación y Universidades de las Baleares, Antoni Vera Alemany, quiso encontrarse con nosotros y hablarnos de su especialidad. La charla tenía como título «Los retos de la educación» y, en concreto, trató de los retos en las Islas Baleares. Enumeró unos cuantos, empezando por un abandono escolar elevadísimo. Como dificultades conexas, hizo referencia al exceso de población, la falta de docentes (problema vinculado a la crisis de la vivienda), un fuerte atractivo de las profesiones turísticas para los jóvenes en edad escolar y el poco despliegue de la más reciente ley española sobre educación. Por supuesto, también comentó qué hace su gobierno para responder a estos retos.

Fue una conferencia muy interesante para la quincena de asistentes. La prueba fueron las numerosas preguntas que plantearon al conseller sobre temas tan diversos como la enseñanza del Islam, las relaciones con Cataluña, los niños de familias de países ricos del norte de Europa instaladas en las islas y la lengua catalana. Respondió a todas las cuestiones amablemente y con datos.

Profitant d'una visita institucional, le conseiller pour l'éducation et les universités des Îles Baléares, Antoni Vera Alemany, est passé nous rencontrer et nous parler de son domaine de spécialité. La conférence avait pour titre « Les défis de l'éducation » et, en particulier, il a traité les défis des îles Baléares. Il en a énuméré quelques-uns, en commençant par un abandon scolaire très élevé. Comme difficultés connexes, il a fait référence à la surpopulation, le manque d'enseignants (problème lié à la crise du logement), un fort attrait des professions touristiques pour les jeunes en âge scolaire et le faible déploiement de la plus récente loi espagnole sur l'éducation.

C'était une conférence très intéressante pour la quinzaine d'assistants. La preuve en est les nombreuses questions posées au conseiller sur des sujets aussi divers que l'enseignement de l'islam, les relations avec la Catalogne, les enfants de familles de pays riches du nord de l'Europe qui habitent aux îles Baléares et la langue catalane. Il a répondu aux questions avec des données.

MONÒLEG

ESTIC DE (MOLT) MAL HUMOR

► 18/10/2025 — Local del CCL

Tres dies després del conseller balear d'Educació, vam poder veure els problemes de les Balears des d'una perspectiva ben diferent. En Pere Jota (personatge creat i interpretat per Pere Joan Pastor) ens va explicar algunes desgràcies personals i va fer referència a molts problemes mallorquins. Pel que fa a les primeres, cal esmentar les tenses relacions amb la mare, una estranya tendència de les ulleres a trencar-se i una visita a ca la sogra que no va acabar gaire bé. Els problemes de l'illa, per la seva part, deriven gairebé tots d'un sol factor: la massificació turística. Això ha condicionat, sembla, el tarannà dels locals (com més va menys amables amb els forasters) les excursions a la platja (amb accés força restringit als mallorquins), el paisatge (i la temperatura del mar) i fins i tot les relacions entre mallorquins.

Una trentena de persones vam gaudir de l'humor, de vegades irreverent però sempre intel·ligent, d'en Pere Jota... i, sobretot, del sopar posterior, que va incloure, per gentilesa del convidat i de La Luna, una excel·lent sobressada.

Tres días después del consejero balear de Educación, pudimos ver los problemas de las Baleares desde una perspectiva muy diferente. Pere Jota (personaje creado e interpretado por Pere Joan Pastor) nos explicó algunas desgracias personales e hizo referencia a muchos problemas mallorquines. En cuanto a las primeras, hay que mencionar las tensas relaciones con su madre, una extraña tendencia de sus gafas a romperse y una visita a casa de su suegra que no terminó demasiado bien. Los problemas de la isla, por su parte, derivan casi todos de un solo factor: la masificación turística. Esta ha condicionado, parece, el carácter de los locales, las excursiones a la playa (con acceso bastante restringido a los mallorquines), el paisaje (y la temperatura del mar) e incluso las relaciones entre mallorquines.

Unas treinta personas disfrutamos del humor, a veces irreverente pero siempre inteligente, de Pere Jota... y, sobre todo, de la cena posterior, que incluyó, por gentileza del invitado y de La Luna, una excelente sobrasada.

Trois jours après le conseiller baléare de l'éducation, nous avons pu voir les problèmes des Baléares d'un point de vue très différent. Pere Jota (personnage créé et interprété par Pere Joan Pastor) nous a expliqué quelques malheurs personnels et a fait référence à de nombreux problèmes majorquins. En ce qui concerne les premières, il convient de mentionner les relations tendues avec sa mère, une étrange tendance de ses lunettes à se briser et une visite chez la belle-mère qui ne s'est pas très bien terminée. Les problèmes de l'île, quant à eux, découlent presque tous d'un seul facteur : la massification touristique. Cela a conditionné, semble-t-il, la nature des locaux, les excursions à la plage, le paysage (et la température de la mer) et même les relations entre majorquins.

Une trentaine de personnes ont apprécié l'humour, parfois irréverent mais toujours intelligent, de Pere Jota... Et, surtout, le dîner postérieur, qui a inclus, par gentillesse de notre invité et de La Luna, une excellente *sobrasada*.

INTRODUCCIÓ AL TAST DE VINS

► 15/11/2025 — Local del CCL

Le monde du vin est étroitement lié à la culture et aux traditions catalanes. C'est avec cette idée en tête que nous avons contacté Arnau Fijo, sommelier au restaurant Dos Pebrots à Barcelone, afin de lui proposer d'organiser une initiation à la dégustation de vins.

Répartis en deux petits groupes de douze personnes, afin de rendre l'expérience plus intime et unique, Arnau nous a présenté toutes les régions viticoles du pays et leurs caractéristiques particulières. Pour commencer, il nous a révélé les secrets des vins mousseux catalans, leurs variétés, leurs appellations d'origine, et nous a même donné quelques conseils pratiques sur la conservation des bouteilles, la température de service idéale et la manière de les ouvrir.

Après l'introduction, la dégustation nous a fait voyager à travers toute la viticulture catalane. Nous avons commencé par un spectaculaire cava vieilli pendant quatre-vingt-dix mois, avant de passer à un vin blanc d'Alella, un rosé de Poble (le seul vin produit dans un site historique classé au patrimoine mondial de l'Unesco), un rouge Costers del Segre et même un vermouth de Reus. À chaque bouteille, les commentaires de notre sommelier personnel nous ont aidés à découvrir, ou du moins à entrevoir, les nuances de chaque cépage. Tout au long de la dégustation, Arnau a répondu aux questions et aux commentaires des participants, dissipant les doutes et démystifiant de nombreuses idées reçues et profondément ancrées dans le monde du vin, qui ne devraient peut-être pas être prises trop au sérieux.

Bref, une expérience inoubliable que nous cherchons à répéter... Avec des vins luxembourgeois ? Avec des mariages ?

El món del vi va molt lligat a la cultura i tradicions catalanes. Amb aquesta idea com a principi, vam contactar n'Arnau Fijo, sommelier del restaurant Dos Pebrots de Barcelona per proposar-li d'organitzar una introducció al tast de vins.

En dos petits grups de dotze persones, per fer l'experiència més propera i singular, l'Arnau ens va presentar totes les zones vinícoles del país amb les seves particularitats. Per començar ens va descobrir els secrets dels escumosos catalans, les seves varietats, les seves denominacions d'origen i fins i tot ens va donar diversos consells pràctics de com guardar les ampolles, quina temperatura és la idònia per servir-lo i com treure els taps de manera segura i eficaç.

Després de la introducció, el tast va ser un viatge per tota la viticultura catalana. Vam començar amb un cava espectacular de noranta mesos de criança per passar tot seguit a un vi blanc d'Alella, un vi rosat de Poble (l'únic vi que s'elabora dins d'un recinte històric patrimoni de la Unesco), un negre Costers del Segre i fins i tot un vermouth de Reus. A cada ampolla, els comentaris del nostre sommelier particular, ens ajudaven a descobrir o si més no a albirar els matisos de cada varietat. Durant tot el tast, l'Arnau va anar responnent les preguntes i comentaris dels assistents, aclarint dubtes i trencant molts mites i conceptes arrelats al món del vi que potser no cal prendre's tan a la valenta.

En resum, una experiència inoblidable que ja estem pensant a repetir... tastant vins luxemburguesos? Maridatges?

El mundo del vino va muy ligado a la cultura y tradiciones catalanas. Con esta idea como principio, contactamos con Arnau Fijo, sommelier del restaurante Dos Pebrots de Barcelona para proponerle organizar una introducción a la cata de vinos.

En dos pequeños grupos de doce personas, para que la experiencia fuera más próxima y singular, Arnau nos presentó todas las zonas vinícolas del país con sus particularidades. Para empezar nos descubrió los secretos de los espumosos catalanes, sus variedades, sus denominaciones de origen e incluso nos dio varios consejos prácticos de cómo guardar las botellas, qué temperatura es la idónea para servirlo y cómo destaparlas.

Después de la introducción, la cata fue un viaje por toda la viticultura catalana. Empezamos con un cava espectacular de noventa meses de crianza para pasar a un vino blanco de Alella, un vino rosado de Poble (el único vino que se elabora dentro de un recinto histórico patrimonio de la Unesco), un tinto Costers del Segre e incluso un vermouth de Reus. A cada botella, los comentarios de nuestro sommelier particular, nos ayudaban a descubrir o cuando menos a entrever los matices de cada variedad. Durante toda la cata, Arnau fue respondiendo a las preguntas y comentarios de los asistentes, aclarando dudas y rompiendo muchos mitos y conceptos arraigados en el mundo del vino que quizás no hay que tomarse tan a pecho.

En resumen, una experiencia inolvidable que pensamos repetir... ¿probando vinos luxemburguesos? ¿Con Maridajes?

CONFERÈNCIA **LLEGENDARIS** I 20^è ANIVERSARI **PENYA BARÇA**

► 7/12/2025 — Festsall d'Olm

El 7 de desembre, la Penya Barça de Luxemburg va celebrar, amb la col·laboració del Centre Català de Luxemburg, els seus primers vint anys de vida en un acte molt especial. La Festsall d'Olm va reunir per a l'ocasió 106 persones i representants de 14 penyes en una jornada marcada pel barcelonisme, els records i la bona companyia.

La celebració va tenir convidats de luxe. D'una banda, la presència del net del fundador Joan Gamper (Xavier Gamper) va donar un fort simbolisme a l'acte. De l'altra, quatre exjugadors del Barça —Carles Rexach, Tente Sánchez, Ramon Alfonseda i Ricardo Serna— van ser els grans protagonistes d'una vetllada que va servir per fer un autèntic viatge en el temps.

Durant prop de tres hores (potser una mica llarg, però molt interessant), l'acte «Llegendaris» va repassar les dècades dels anys 1960, 1970, 1980 i 1990. El públic va escoltar de primera

mà les històries dels qui van viure aquells anys sobre la gespa i dins del club. Cada un dels exjugadors va compartir anècdotes, vivències i moments personals de la seva etapa al Barça, cosa que va generar somriures, complicitats i més d'un record emocionat entre els assistents.

La conducció de l'acte va anar a càrrec de Salva Torres, que va saber portar el fil de la conversa amb naturalitat i ritme, mentre que la Queralt Arias i l'Aksana Vayevoda van fer de presentadores, aportant frescor i dinamisme.

L'aniversari es va viure en un ambient familiar i de germanor, reafirmant els llaços entre penyes i recordant per què el barcelonisme va molt més enllà dels resultats. Amb aquest vintè aniversari, la Penya Barça de Luxemburg va celebrar no només el camí recorregut, sinó també les ganes de continuar compartint passions durant molts anys més.

Le 7 décembre, la Penya Barça de Luxembourg a célébré, avec la collaboration du Centre catalan, ses vingt années dans un acte très spécial. La Festsall d'Olm a réuni pour l'occasion 106 personnes et représentants de 14 penyes lors d'une journée marquée par le barcelonisme, les souvenirs et la bonne compagnie.

La fête a eu des invités de luxe. D'une part, la présence du petit-fils du fondateur Joan Gamper (Xavier Gamper) a donné un fort symbolisme à l'acte. D'autre part, quatre ex-joueurs du Barça (Carles Rexach, Tente Sánchez, Ramon Alfonseda et Ricardo Serna) ont été les grands protagonistes d'une journée qui a servi à faire un véritable voyage dans le temps.

Pendant près de trois heures, « Légendaires » a passé en revue les années 1960, 1970, 1980 et 1990. Le public a écouté de première main les histoires de ceux qui ont vécu ces années-là sur la pelouse et au sein du club. Chacun des ex-joueurs a partagé des anecdotes, des expériences et des moments personnels de son étape au Barça, ce qui a généré des sourires, des complicités et plus d'un souvenir ému parmi les participants.

La conduite de l'acte a été confiée à Salva Torres, qui a su diriger la conversation avec rythme, tandis que Queralt Arias et Aksana Vayevoda ont eu le rôle de présentatrices, apportant fraîcheur et dynamisme.

L'anniversaire a été vécu dans une ambiance familiale et de fraternité, réaffirmant les liens entre les penyes et rappelant pourquoi le barcelonisme va bien au-delà des résultats. Avec ce vingtième anniversaire, la Penya Barça de Luxembourg a célébré non seulement le chemin parcouru, mais aussi l'envie de continuer à partager des passions pendant de nombreuses années.

El 7 de diciembre, la Peña Barça de Luxemburgo celebró, con la colaboración del Centre Català, sus primeros veinte años de vida en un acto muy especial. La Festsall de Olm reunió para la ocasión a 106 personas y a representantes de 14 penyas en una jornada marcada por el barcelonismo, los recuerdos y la buena compañía.

La celebración tuvo invitados de lujo. Por un lado, la presencia del nieto del fundador Joan Gamper (Xavier Gamper) concedió un fuerte simbolismo al acto. Del otro, cuatro exjugadores del Barça —Carles Rexach, Tente Sánchez, Ramon Alfonseda y Ricardo Serna— fueron los grandes protagonistas de una velada que sirvió para hacer un auténtico viaje en el tiempo.

Durante cerca de tres horas, «Llegendaris» repasó las décadas de los años 1960, 1970, 1980 y 1990. El público escuchó de primera mano las historias

de quienes vivieron aquellos años sobre el césped y dentro del club. Cada uno de los exjugadores compartió anécdotas, vivencias y momentos personales de su etapa en el Barça, lo que generó sonrisas, complicidades y más de un recuerdo emocionado entre los asistentes.

La conducción del acto fue a cargo de Salva Torres, que supo llevar el hilo de la conversación con naturalidad y ritmo, mientras que Queralt Arias y Aksana Vayevoda hicieron de presentadoras, aportando frescura y dinamismo.

El aniversario se vivió en un ambiente familiar y de hermandad, reafirmando los lazos entre penyas y recordando por qué el barcelonismo va mucho más allá de los resultados. Con este vigésimo aniversario, la Penya Barça de Luxemburgo celebró no solo el camino recorrido, sino también las ganas de continuar compartiendo pasiones durante muchos años más.

CLÍNICA DE PÀDEL

► 13/12/2025 — Centre Esportiu Kockelscheuer

Una de les inquietuds de la junta és intentar acostar la gent jove al Centre Català. Per als nens petits i els seus pares tenim prou activitats. Per als adults i les famílies proposem una gran varietat d'esdeveniments... però què tenim per als joves?

En aquest context, vam proposar als socis i amics una activitat esportiva: el pàdel, en aquest cas, aprofitant que l'entrenador de l'equip nacional luxemburguès, l'Enric Batalla, és català. La proposta estava dirigida principalment a la franja entre els 16 i els 35 anys, però finalment la vam obrir a totes les edats perquè, potser per les dates, potser per l'esport en si, no vàrem aconseguir arribar a un gran nombre de joves. Haurem de continuar treballant en aquesta qüestió.

En qualsevol cas, els deu esportistes inscrits van poder participar en un clínic d'introducció al pàdel i les seves regles que ens va oferir l'Enric. A aquells que ja en tenien un cert coneixement, els va proposar un munt de consells i trucs personalitzats per millorar la tècnica i la tàctica.

Per acabar l'activitat, un seguit de partits amistosos amb bon humor, però alerta, competits i lluitats a fons, ens van permetre posar en pràctica els consells del nostre entrenador per un dia. La possibilitat de fer-ne una activitat recurrent és una opció que es va parlar... continuarem provant d'atrapar la gent més jove.

Una de nuestras inquietudes es intentar acercar la gente joven al Centre Català. Para los niños y sus padres tenemos suficientes actividades. Para los adultos y las familias proponemos una gran variedad de eventos... pero ¿qué tenemos para los jóvenes?

En este contexto, propusimos a los socios y amigos una actividad deportiva: el pádel, en este caso, aprovechando que el entrenador del equipo nacional luxemburgués, Enric Batalla, es catalán. La propuesta iba dirigida principalmente a la franja entre los 16 y los 35 años, pero finalmente la abrimos a todas las edades porque, quizás por las fechas, quizás por el deporte en sí, no conseguimos llegar a un gran número de jóvenes. Tendremos que continuar trabajando en esta cuestión.

En cualquier caso, los diez deportistas inscritos pudieron participar en una introducción al pádel y sus reglas que nos ofreció Enric. A aquellos que ya tenían ciertos conocimientos, les propuso consejos y trucos personalizados para mejorar la técnica y la táctica.

Para acabar la actividad, una serie de partidos amistosos con buen humor, pero competidos y luchados a fondo, nos permitieron poner en práctica los consejos de nuestro entrenador por un día. La posibilidad de convertirlo en actividad recurrente fue una opción que se barajó para seguir intentando atraer a la gente joven.

L'une de nos préoccupations est d'essayer de rapprocher les jeunes au Centre catalan. Pour les enfants et leurs parents, nous avons assez d'activités. Pour les adultes et les familles, nous proposons une grande variété d'événements... Mais qu'avons-nous pour les jeunes ?

Dans ce contexte, nous avons proposé aux membres et amis une activité sportive : le padel, dans ce cas, profitant du fait que l'entraîneur de l'équipe nationale luxembourgeoise, Enric Batalla, est catalan. La proposition s'adressait principalement aux personnes âgées entre 16 et 35 ans, mais finalement nous l'avons ouverte à tous parce que, peut-être à cause des dates, peut-être à cause du sport, nous n'avons pas réussi à atteindre un grand nombre de jeunes. Nous devons continuer à travailler sur cette question.

En tout cas, les dix sportifs inscrits ont pu participer à une introduction au padel et ses normes que nous a offert Enric. À ceux qui en avaient déjà une certaine connaissance, il a proposé conseils et astuces personnalisés pour améliorer la technique et la tactique.

Pour terminer l'activité, une série de matches amicaux avec bonne humeur, mais combattues à fond, nous ont permis de mettre en pratique les conseils de notre entraîneur pour une journée. La possibilité d'en faire une activité récurrente est une option qui est sur la table. Nous verrons si c'est le bon chemin pour arriver aux jeunes.

Recuperat el 2024, aquest 2025 el Cafè Literari va continuar a bon ritme i vam celebrar-ne cinc trobades, amb una participació d'entre set i deu assistents, incloses algunes noves incorporacions al llarg de l'any. Les reunions van ser:

- 23 de gener: *Ocàs i fascinació*. La novel·la d'Eva Baltasar va motivar una conversa molt animada que es va desviar poc del llibre, que en conjunt va agradar malgrat la incomoditat del tema que tracta i com el tracta.
- 20 de març: *Jo soc l'última plaça* d'Alba Gómez Gabriel, que ens va acompanyar a través d'internet. Va ser una participant activa i ens va explicar algunes lectures molt interessants que n'havien fet altres lectors. A més de la novel·la, vam parlar sobre temes socials com la gentrificació i la despersonalització de les ciutats.
- 12 de juny: *Casada i callada* d'Emma Zafón, a qui havíem conegut a l'abril. En vam destacar la llengua, molt local i viva, i el retrat reeixit d'un temps i un lloc concrets i propers. També vam parlar sobre els temes socials que estructuren el llibre: el machisme, la violència domèstica, la pressió social, la intolerància...
- 25 de setembre: *Camí de sirga*. L'única lectora que no havia quedat totalment encantada amb la novel·la de Jesús Moncada era la lectora connectada en línia... potser pels problemes tècnics amb la connexió. En vam destacar la bellesa de les frases, els temes, les mil històries que conté i la barreja d'ironia i nostàlgia.
- 11 de desembre: *Sicília sense morts* de Guillem Frontera. Vam acomiadar l'any amb una reunió ben concorreguda on vam comentar els diferents aspectes de la novel·la, com les peculiaritats de l'illa de Mallorca, la presentació dels personatges i l'acció, que alguns lectors van trobar que trigava a arribar.

Recuperado en 2024, en 2025 el Café Literario continuó a buen ritmo y celebramos cinco sesiones, con una participación de entre siete y diez asistentes, incluidas algunas nuevas incorporaciones a lo largo del año. Las reuniones fueron:

- 23 de enero: *Ocàs i fascinació*. La novela de Eva Baltasar motivó una conversación animada que se desvió poco del libro, que en conjunto gustó a pesar de la incomodidad del tema que trata y como lo trata.
- 20 de marzo: *Jo soc l'última plaça* de Alba Gómez Gabriel, que nos acompañó a través de internet. Fue una participante activa y nos explicó algunas lecturas muy interesantes que habían hecho otros lectores. Además de la novela, hablamos sobre temas sociales como la gentrificación y la despersonalización de las ciudades.
- 12 de junio: *Casada i callada* de Emma Zafón, a quién habíamos conocido en abril. Destacamos la lengua, muy local y viva, y el retrato preciso de un tiempo y un lugar concretos y próximos. También hablamos sobre los temas sociales que estructuran el libro: el machismo, la violencia doméstica, la presión social, la intolerancia...
- 25 de septiembre: *Camí de sirga*. La única lectora que no había quedado totalmente encantada por la novela de Jesús Moncada era la lectora conectada en línea... quizás por los problemas técnicos con la conexión. Destacamos la belleza de las frases, los temas, las mil historias que contiene y la mezcla de ironía y nostalgia.
- 11 de diciembre: *Sicília sense morts* de Guillem Frontera. Despedimos el año con una reunión muy concurrida donde comentamos los diferentes aspectos de la novela, como las peculiaridades de la isla de Mallorca, la presentación de los personajes y la acción, que algunos lectores consideraron que tardaba en llegar.

Récupéré en 2024, en 2025, le Café littéraire a continué à un bon rythme. Cinq rencontres ont eu lieu avec une participation de sept à dix participants, y compris de nouveaux arrivants. Les réunions ont été :

- 23 janvier : *Ocàs i fascinació*. Le roman d'Eva Baltasar a motivé une conversation très animée qui s'est peu détournée du livre, qui a plu dans l'ensemble malgré l'inconfort du sujet qu'il traite et la façon dont il le traite.
- 20 mars : *Jo soc l'última plaça* d'Alba Gómez Gabriel, qui nous a accompagnés sur internet. Elle a été une participante active et nous a expliqué quelques lectures très intéressantes qui avaient été faites par d'autres lecteurs. En plus du roman, nous avons parlé de sujets sociaux tels que la gentrification et la dépersonnalisation des villes.
- 12 juin : *Casada i callada* d'Emma Zafón, que nous avions connue en avril. Nous avons mis en évidence la langue, très locale et vivante, et le portrait réussi d'un temps et d'un lieu concrets et proches. Nous avons également parlé des thèmes sociaux qui structurent le livre : le machisme, la violence domestique, la pression sociale, l'intolérance...
- 25 septembre : *Camí de sirga*. La seule lectrice qui n'avait pas été entièrement ravie du roman de Jesús Moncada était celle connectée en ligne... Peut-être en raison de problèmes techniques avec la connexion. Nous avons souligné la beauté des phrases, des thèmes, des mille histoires que le livre contient et le mélange d'ironie et de nostalgie.
- 11 décembre : *Sicília sense morts* de Guillem Frontera. Nous avons fini l'année en commentant les différents aspects de ce roman noir, tels que les particularités de l'île de Majorque, la présentation des personnages et l'action, que certains lecteurs ont trouvé qu'il tardait à arriver.

DINAR DE **NADAL** I FESTA DEL **TIÓ**

► 14/12/2025 — Centre Cultural de Neudorf

La darrera activitat de l'any va ser, com mana la tradició, el dinar de Nadal. Aquest cop el vam celebrar al Centre Cultural de Neudorf. Malgrat que el local era diferent, igual que l'any passat ens vam trobar amb problemes per obrir la porta. Esperem que no esdevingui una nova tradició.

Com en edicions anteriors, vam començar amb un dinar format pels plats que els participants a la festa van aportar. Hi havia delícies de molts països i també clàssics catalans, que van deixar contents i força tips la vuitantena de comensals.

Després d'un dinar com cal, l'objectiu era que la canalla s'ho passés bé. Se'n va encarregar en Tonet, personatge interpretat per Ivan Caro, divulgador de la cultura dels Pirineus. Ens va

explicar rondalles del Pirineu (per exemple, la de les gallines d'Aristot), ens va presentar diferents instruments (entre d'altres, el flabiol o flauta de pastor i el bot aranès) i, sobretot, ens va fer ballar. El final de l'actuació va ser una animada «Polca de l'os» que va engrescar tots els presents. I devia funcionar: no ens va atacar cap plantígrad.

Tot seguit va ser hora de fer cagar el tió. Els nens s'hi van llençar amb impaciència i entusiasme, van cantar, van clavar-li una bona allisada al tronc, van recollir els regals i ho van celebrar amb una boníssima xocolata desfeta amb melindros.

Sense temps per a més, ens vam acomiadar amb bon humor fins l'any que ve.

La última actividad del año fue, como manda la tradición, la comida de Navidad. Esta vez la celebramos en el Centro Cultural de Neudorf. A pesar de que el local era diferente, al igual que el año pasado nos encontramos con problemas para abrir la puerta. Esperemos que no se convierta en una nueva tradición.

Como en ediciones anteriores, empezamos con un almuerzo formado por los platos que aportaron los participantes. Había delicias de muchos países y también clásicos catalanes, que dejaron contentos a los aproximadamente ochenta comensales.

Después de una buena comida, el objetivo era que los niños se lo pasaran bien. De ello se encargó Tonet, personaje interpretado por Ivan Caro, divulgador de la cultura de los Pirineos. Nos contó cuentos del Pirineo (por ejemplo, el de las gallinas de Aristot), nos presentó diferentes instrumentos y, sobre todo, nos hizo bailar. El final de la actuación fue una animada «Polca de l'os» que sacudió a todos los presentes. Y funcionó: no nos atacó ningún plantígrado.

A continuación fue hora de hacer cagar el tió. Los niños se lanzaron a ello con impaciencia y entusiasmo, cantaron, le atizaron bien al tronco, recogieron los regalos y lo celebraron con un buenísimo chocolate a la taza.

Sin tiempo para más, nos despedimos con buen humor hasta el año que viene.

La dernière activité de l'année était, comme le veut la tradition, le repas de Noël. Cette fois-ci, nous l'avons célébré au Centre culturel de Neudorf. Bien que le lieu ait changé, comme l'année dernière nous avons rencontré des difficultés à ouvrir la porte. Espérons que cela ne deviendra pas une nouvelle tradition.

Comme les années précédentes, nous avons commencé par un déjeuner composé des plats apportés par les participants à la fête. Il y avait des spécialités de nombreux pays ainsi que des classiques catalans, qui ont été très appréciés par les quelque quatre-vingts convives.

Après un bon repas, l'objectif était que les enfants s'amuse. C'est Tonet, personnage interprété par Ivan Caro, diffuseur de la culture des Pyrénées,

qui s'en est chargé. Il nous a raconté des contes des Pyrénées (par exemple, celui des poules d'Aristot), nous a présenté différents instruments et, surtout, nous a fait danser. La fin du spectacle a été marquée par une « Polca de l'os » très animée qui a fait bouger tous les participants. Et elle a fonctionné : aucun plantigrade ne nous a attaqués.

Il était ensuite temps de demander des cadeaux au *tió*. Les enfants s'y sont lancés avec impatience et enthousiasme, ils ont bien chanté et bien frappé le *tió*, ont ramassé les cadeaux et ont célébré le tout avec un délicieux chocolat chaud.

Finalement nous nous sommes quittés dans la bonne humeur jusqu'à l'année prochaine.

Amb el suport i ajuda de:
Con el apoyo y ayuda de:
Avec le soutien et l'aide de:

88, rue de la Semois (Gare-Hollerich) / L-2533 Luxembourg ville

Tel: +352 691 425 565 / **e-mail:** contacte@ccluxemburg.cat

Web: www.ccluxemburg.cat / **Facebook:** [groups/152922381924](https://www.facebook.com/groups/152922381924)

WhatsApp: <https://whatsapp.com/channel/0029VaeH8a71NCrPMDNGJZ08>

Instagram: @centrecatlux / **Telegram:** <https://t.me/ccluxemburg>